

MŰEGYETEM 1782

INTERJÚ
SCHERER PÉTERREL

GENERÁCIÓK
A MŰEGYETEMEN

AZ R ÉPÜLET
TÖRTÉNETE

BME ALUMNI | MAGAZIN 2017

ALKOSSUK MEG EGYÜTT A JÖVŐ JÁRMŰVEIT!

KARRIERLEHETŐSÉGEK A KNORR-BREMSE-NÉL

Az **1905 óta működő, müncheni központú Knorr-Bremse vállalatcsoport** a világ vezető fékrendszergyártója közúti haszonjárművekhez és vasúti járművekhez, valamint világelső a felfüggesztések és a menetdinamikai járműrendszerek gyártásában is. **Több mint egymilliárd ember** bízta magát a Knorr-Bremse termékeire nap mint nap.

KUTATÁS ÉS FEJLESZTÉS

A budapesti Kutatási és Fejlesztési (R&D) Központban és a kecskeméti Tesztközpontban olyan, a jövőben is alkalmazható megoldásokat fejlesztünk közúti járművekhez, melyeket a biztonság, a minőség és a megbízhatóság jellemez.

Legújabb fejlesztésünk az okoskamion (önvezető kamion), amely gyorsabban és pontosabban tolat a rámpára, mint egy átlagos kamionsofőr.

DUÁLIS KÉPZÉS

Az egyetemen elsajátított elmélet mellett magas színvonalú gyakorlati képzést biztosítunk cégünknel, így szakmai tapasztalatot szerzett munkavállalók kerülhetnek ki az oktatásból.

Duális képzésünk Bsc és Msc fokozaton, a kecskeméti NJE-vel és a budapesti BME-vel összekapcsolva vehető igénybe.

Lehetőséget biztosítunk nemzetközi projektekből való közreműködésre, kutatási és fejlesztési területen külföldi munkavállalásra.

ÁLLÁSAJÁNLATOK

Ha szeretnéd egy világelső nemzetközi vállalatnál építeni karrieredet, és részt vennél a jövő járműveinek megalkotásában – csatlakozz hozzánk! Nyitott pozícióink egész évben várják a jelentkezőket, a minőségi munkát pedig versenyképes jövedelemmel díjazzuk.

join us!

Álláslehetőségeinket a www.joinus.hu oldalon találod!

KNORR-BREMSE

Kedves Olvasó!

Köszöntjük a megújult formában második alkalommal megjelenő BME Alumni Magazin olvasói között.

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem kiemelt fontosságúnak tartja az itt végzett hallgatókkal történő kapcsolattartást. Küldetésünknek tekintjük, hogy ápoljuk a kapcsolatot az egykori hallgatókkal, teret adjunk a közös múltnak és gyökereknek, kialakítva ezzel egy olyan közösséget, amelyben mindenki örök műegyetemista maradhat.

Reméljük, örömmel veszi kézbe évről évre magazinunkat, amelyben ez alkalommal is igyekeztünk az Ön számára érdekesekkel szolgálni.

Híreink között olvashat arról, hogy miként jut egyre előkelőbb helyekre egyetemünk az egyes nemzetközi rangsorokban, valamint számos hallgatói sikerről, mint a Solar Boat Team napelemes hajójának monacói és amszterdami debütálása. Örömmel adunk hírt arról is, hogy a Felsőoktatási és Ipari Együttműködési Központ létrejöttével új szervezeti egység keretein belül fejlődik tovább a kutatásszervezés.

Sokakban még élnek azok a szép emlékek, amikor elsőként lépték át a Központi épület kapuját, és eldöntötték, hogy e nagy múltra visszatérő közösségünk tagjai kívánnak lenni. Cikkünkben bemutatjuk, miként zajlik ez a találkozás napjainkban a BME Nyílt Napon és azt is, hogy hogyan újul meg a rendezvény évről évre.

Fontosnak tartjuk, hogy a munkaerőpiacra kikerülő hallgatóink a szaktudás mellett számos kiegészítő tudásra tudjanak szert tenni. Cikkeink irányt mutatnak a stresszkezelés, az időmenedzsment lehetőségeiről, de kitérünk a napjainkban divatos énmárka építésének részleteire is.

Az Alma Mater elválaszthatatlan része a kultúra, és ezzel együtt a Székény Színház is, így örömmel készítettünk interjút egykori hallgatónkkal, a Jászai Mari-díjas színésszel, Scherer Péterrel.

Immár hagyománynak tekinthető rovatunk, a Generációk a Műegyetemen ezúttal a Haidegger család négy generáción átívelő történetét mutatja be.

Kiadványunk természetesen a fentieknél bővebb tartalommal szolgál az aktualitásokról, visszaemlékezésekről és a sportéletről.

Reméljük, hogy ez alkalommal is sikerül majd a kiadvány olvasásának idejére kellemes és nosztalgikus perceket csempésznünk a mindennapokba.

Nagy Gábor
Igazgató
Hallgatói Szolgáltatási Igazgatóság

TARTALOM

BME Alumni magazin

4. OLDAL

Hírek
Válogatás az elmúlt tanév egyetemi
eseményeiből és eredményeiből

22. OLDAL

Beszélgetés Scherer Péterrel
Az inercianyomaték
egy komoly dolog

26. OLDAL

Generációk a Műegyetemen
A Haidegger család négy generáció-
jának története 1905-től napjainkig

31. OLDAL

Campus
Az R épület története

6. OLDAL

Ahol a tudomány és az ipar
egymásra talál

10. OLDAL

A szaktudás nem elég
Fejlődési lehetőségek
a HSZI segítségével

13. OLDAL

Alumni interjú
Dr. Váradai Péterrel

36. OLDAL

Én márka
Felesleges önreklám
vagy a siker titka?

38. OLDAL

BME Sport
Jelentős változások
a BME sportéletében

40. OLDAL

Filmforgatások a Műegyetemen
Anthony Hopkins, Tom Hanks és a
többiek

14. OLDAL

A Műegyetem az életre nevelt
Interjú Hanák Tímeával

16. OLDAL

A BME-ről a filmiparba
Adorján Loránd és Pallag Dániel,
Blind Media

18. OLDAL

Ahol elitet képeznek
Felmérések a Műegyetemen

43. OLDAL

Egy nap, nyolc kar
Nyílt nap a Műegyetemen

46. OLDAL

A campus képekben
Válogatás Dózsa Eszter képeiből

48. OLDAL

Megkérdeztük
Kapcsolattartás az egyetemmel
diploma után

Hírek

A 2016/2017-es tanév ismét sokszínű- en és eseményekkel teli zajlott a Buda- pesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen. Mind a nyolc kar büszkél- kedhet újabb neves díjakkal, kitünté- tésekkel, sikerekkel. Lezajlott a tizedik Egyetemi Napok, a Kutatók Éjszakája, és megemlékeztek a 100 évvel ezelőtt született Simonyi Károlyról, kitűnően szerepeltek a BME karai a legfrissebb hazai egyetemi-főiskolai rangsorban, és erős holtverseny alakult ki az Okta- tás Hallgatói Véleményezése-felméré- sen – a tanév emlékezetes eseményeit gyűjtöttük össze kronológiai sorrend- ben.

Szeptember elején közel 5000 alapszakos hallgató tette le az esküt az ünnepélyes megnyitón a K épületben, ezzel kezdődött a Műegyetem 235. tanéve. Az új tanév új EHK elnök választásával kezdődött, Krisztián Dávid kapta meg a posztot, aki tanulmányait 2013-ban kezdte el a Természettudományi Kar Fizika alapképzésén.

Közel fél év alatt teljes oktatói-hallgatói összefogással jött létre a Műegyetem új Tanulmányi és Vizsgaszabályzata, amely szeptembertől lépett érvénybe: az új TVSZ-ben leírtak érvényesek a BME régi és új hallgatóira.

2016 szeptemberében együttműködési megállapodást írt alá Dél-Amerika legna- gyobb egyetemével a BME rektora, Józsa János, és több brazil társintézmény be- vonása is megkezdődött a Műegyetem nemzetközi kapcsolatrendszerébe.

Ugyanekkor négyezer alap-, mester- és doktori képzéses, valamint posztdoktor hallgatóból választották ki az új állami ösztöndíjpályázat nyerteseit, az érvényes pályázatok 15%-a érkezett a BME-ről – minden karról született nyertes pályázat.

A kezdetekhez képest közel háromszor nagyobb területen, kétszer annyi

látogatót vártak a tizedik BME Egyetemi Napokra. 2016-ban lezajlott a jubileumi fesztivál, ami a megnövelt befogadóképesség mellett is teltházzal zárt. Szintén ősszel mintegy ötszáz műegyetemista diák önkéntes munkája tette szebbé a campus és a XI. kerület környezetét.

Már második alkalommal szerepelt a BME is a Times Higher Education World Uni- versity Rankings listáján, javítva korábbi eredményein. A világrangsorban 980 in- tézmény szerepelt, közülük – hét magyar egyetemből a harmadik legjobbként – a BME a 601-800. helyen végzett.

A BME Építészmérnöki Kar Középülettervezési Tanszéke a Múcsarnokban rendezett kiállítással egybekötve ünnepelte fennállásának 70 éves évfordulóját októberben.

Első versenyszezonjukban hetedik helyezést értek el Monacóban és a szervezői különdíjat szereztek meg Amszterdamban a BME Solar Boat Team mérnökhallgatói: két versenyen is debütált idén a BME Solar Boat Team kizárólag napenergiával működő, ember által vezetett, elektromos hajtású hajója.

100 évvel ezelőtt született a BME Kos- suth-díjas mérnök-kutatója, a múlt század egyik utolsó polihistora, a tizenegy nyel- ven beszélő Simonyi Károly. A Műegye- tem legendás oktatója előtt háromhetes programsorozattal emlékezett.

Időközben megjelent a legfrissebb, im- már 2017. évi hazai egyetemi-főiskolai

rangsor: a BME kiemelkedett a hallgatói kiválóságban és szinte mindegyik kara az élen állt képzésének rangsorában. A BME a 7. helyezést érte el a felsőoktatási intéz- mények összetett képzési rangsorában. A Természettudományi Kar ismét a legjobb tízbe került a legjobb karok friss listáján, és a legjobb magyarországi kar lett az ok- tatói kiválóságot tekintve.

Sipka Bence, a BME VIK mesterszakos hallgatójának fejlesztése nyerte az 1app mobilalkalmazás-fejlesztő verseny Játék kategóriáját. Egy régebbi számítógépes játékot tervezett újra a mérnökhallgató: Sapphire Yours című szórakoztató prog- ramja egy közel másfél évtizede népszerű játék modern adaptációja.

Januárban dőlt el, hogy teljes egészében a BME-n marad a Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar. A döntést hosszas tárgyalások előzték meg. A kar új dékánja Koltai Tamás, a Menedzsment és Vállalatgazdaságtan Tanszék egyetemi tanára lett.

Szintén az év elején történt, hogy már harmadik alkalommal adott otthont a BME a rangos H-SPACE nemzetközi konferenciának, amelyre közel harminc előadó érkezett, köztük az Európai Űrugynökség magas rangú tisztségviselői is. A rektor biztatónak nevezte, hogy folyamatosan nő az űrkutatással kapcsolatos tárgyakat választó hallgatók létszáma, munkájuk legnagyobb sikere az éppen idén öt éve felbocsátott Masat-1 műhold.

2017-ben krimi jelent meg egy K épület- ben történt halálesetről. A sorozatgyil- kosról Hajnal Géza író, egyetemi docens, a BME Építőmérnöki Kar Vízépítési és Víz- gazdálkodási Tanszék helyettes vezetője talált ki izgalmas történetet.

Februárban első alkalommal adott otthont a BME a Magyar Táplálkozástudományi Társaság PhD hallgatók számára szervezett konferenciájának. A Műegyetem már az 1900-as évek elején élen járt a felsőfokú élelmiszertudományi képzés megindításában: itt hangzott el elsőként előadás a búzakémia szakterületéről.

A Műegyetem a hazai intézmények legjobbjaként hét szakterületen is az elit kategóriába került a csaknem 4500 felsőoktatási intézmény alkotta világrangsorban: 2017-ben 4438 egyetem 18 900 szakját vizsgálták, 46 szakterületi kategóriába sorolva. A BME továbbra is megőrizte pozícióit, idén a 322. helyen áll egyetlen hazai felsőoktatási intézményként az Engineering and Technology (Mérnöki tudományok és technológia) szakterületen.

Nagyszabású nemzetközi projekthez csatlakozott az Építészmérnöki Kar Urbanisztika Tanszéke. A DANUrB

program partnerei a fővárosoknál kisebb Duna-menti települések kulturális örökségét dolgozták fel, majd átfogó stratégia mentén javasoltak fejlesztési lehetőségeket.

A Q épület auláját egy februári napon tizenegy csapat alkotói árasztották el robotjárműveikkel. A Villamosmérnöki és Informatikai Kar Automatizálási és Alkalmazott Informatikai Tanszéke által mesterképzéses villamosmérnök- és mechatronikai mérnökhallgatók számára szervezett versenyen 3 fős csapatok vehettek részt önállóan épített és működő (autonóm) robotjárművekkel.

A Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar Oláh György Doktori Iskolából PhD kategóriában Langó Bernadett 1. helyezést ért el a K&H a fenntartható agráriumiért ösztöndíjpályázaton. A hatékonyságnövelő technológiákat kutató szakembereknek hirdetett pályázaton mesterképzés kategóriában Fózer Dániel 1., Kirchkeszner Csaba 2. helyezést ért el.

Magas rangú politikai és közéleti tisztségviselők részvételével zajlott a magyar mérnöktársadalom ünnepélyes találkozója a Magyar Mérnöki Kamara, valamint a BPMK szervezésében a K épület aulájában. A rendezvény fővédnöke Dr. Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter, Dr. Pintér Sándor belügyminiszter és Tarlós István főpolgármester volt.

összeállította: Bella Brigitta

Új, átfogó szervezeti egység alakult a Mű- egyetemen. Az év elején kezdte meg a munkát a Felsőoktatási és Ipari Együttmű- ködési Központ, amely kutatásszervezési modell is az egyetem és a vállalatok közös stratégiai együttműködésével és irányítá- sával.

Emellett Bokor Józsefet, a Közlekedés- mérnöki és Járműmérnöki Kar Köz- lekedés- és Járműirányítási Tanszék professzorát választották az MTA egyik al- elnökévé. Kiemelkedő tudományos mun- kássága elismeréseként kapott Akadémiai Díjat májusban Imre Sándor, a VIK Hálózati Rendszerek és Szolgáltatások Tanszék tan- székvezető egyetemi tanára.

Megerősítette kapcsolatát a Siemens és a Műegyetem áprilisban, ezzel új feje- zet nyílt a húsz éves múltra visszatekintő együttműködésben. A vállalat idén nyolc- millió forint adománya szakmai gyakor- latok szervezését és lebonyolítását segíti.

Holtverseny alakult ki a dobogós helyeken a legfrissebb OHV-felmérésen: öt kar öt oktatója osztozott az idei őszi Oktatás Hallgatói Véleményezése (OHV) dobogós helyein. A hallgatók szavazatai alapján Czirkos Zoltán, a Villamosmérnöki és Informatikai Kar Elektronikus Eszközök Tanszék egyetemi docense nyerte a 2016/2017. tanév őszi félévében a legjobb műegyetemi oktató címet.

Közel 1300 egykori hallgató, köztük a BME korábbi rektora, egykori dékánok, számos professzor emeritus és özeleti szereplők vették át jubileumi díszoklevelüket júniusban. Az egy héten át tartó ünnepségsorozaton 2 platina, 6 rubin, 69 vas, 299 gyémánt és 863 aranydiplomát osztottak ki. A GPK dékánja megemlékezett az első műegyetemi gépészmérnöki oklevélről, melyet pontosan 140 évvel ezelőtt adott ki az intézmény.

A járműdinamika alapkutatási problémáira nyert akadémiai támogatást a BME GPK kutatócsoportja, amelynek vezetője Stépán Gábor, az MTA tudományos főmunkatársa lett. Megvalósulásra váró tervek bőven maradtak nyárra és a következő tanévre, idén júliustól például nyolc műegyetemi kutatócsoport működését támogatja az MTA, a BME hat karának pályázata nyertek.

AHOL A TUDOMÁNY ÉS AZ IPAR EGYMÁSRA TALÁL

TUDÁSKÖZPONTOK AZ INNOVÁCIÓ SZOLGÁLATÁBAN

A VÁLLALATOK ERŐFORRÁSAIT TÚLNYOMÓ-RÉSzt A GYÁRTÁSI ÉS MUNKASZERVEZÉSI TE-VÉKENYSÉGEK KÖTIK LE, JÖLLEHET A TUDO-MÁNYOS FEJLESZTŐI MUNKA FONTOSSÁGA SEM ELHANYAGOLHATÓ, SÖT A VERSENYKÉ-PESSÉG ZÁLOGÁT JELENTI.

A vállalatok piaci pozíciójának alakulásában kulcsfontosságú szerepe van annak, hogy a legújabb tudományos eredményeket felhasználva mennyire képesek a megújulásra. A magas színvonalú kutatói munkát igénylő fejlesztéseket az ipari szféra szereplői valamilyen alapkutatási tevékenységet végző intézménnyel - célszerűen egy egyetemmel vagy főiskolával - együttműködve folytatják le, többnyire szerződéses együttműködés, konzorcium keretében. Az ország gazdasági növekedésének és versenyképességének előmozdítása nagyban függ a helyben létrejövő innovatív szellemi javaktól, illetve azok ipari alkalmazhatóságától. Éppen ezért az államnak is jól felfogott érdeke, hogy hatékony támogatói rendszer megteremtésével hozzájáruljon a kutatóműhelyek és a piaci szereplők kapcsolatának erősítéséhez. Ennek megfelelően a mindenkori magyar kormány és az Európai Unió gazdaságélénkítő programokon és pályázatokon keresztül, anyagilag is hozzájárul a kutatás és fejlesztés területén létrejövő kooperációhoz. 2004-ben a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal a Kutatási és Technológiai Innovációs alapról szóló 2003. évi XC. törvénynek megfelelően pályázatot hirdetett Regionális Egyetemi Tudásközpontok létrehozásának és működésének nagy összegű támogatására. Az eredeti szándék szerint az üzletileg hasznos kutatások megvalósulását tartották szem előtt. Olyan területekre szerettek

Kovács Kálmán egyetemi docens

volna anyagi erőforrásokat koncentrálni, ahol magas színvonalú tudományos munka folyik és helyben létezik az ennek eredményét hasznosítani tudó ipari háttér. Az első pályázati ciklusban hat, majd két év alatt a Pázmány Péter program keretében további tizenhárom regionális tudásközpont alakult, amelyek vagy a befogadó egyetem szervezeti egységeként

vagy elkülönítetten gazdálkodó virtuális szervezetként működhetnek. A többi érdekelt kutatóhely, vállalat és egyéb szervezet konzorciumi szerződéssel csatlakozik a tudásközpontokhoz. Jelenleg számos tudásközpont működik közhasznú (nonprofit) gazdasági társaságként is.

A Műegyetem Gépészmérnöki, Közlekedés- és Járműmérnöki, valamint Villamosmérnöki és Informatikai Karán összesen tizenhárom központ tevékenykedik, melyek kapcsolatban állnak több más intézményi szervezettel is. Meglepően színes, multidiszciplináris kínálattal találkozunk, ha betekintünk ezeknek a tudományos műhelyeknek a munkájába. Főként a járműtechnika és az információtechnika területén születtek kiemelkedő eredmények, amelyek ipari alkalmazása is megvalósult.

A BME Közlekedés- és Járműmérnöki Karának Járműipari Tudásközpontja az első regionális központok között volt, amelyek 2005-ben alakultak. Azóta jelentős fejlődésen ment keresztül a szervezet. Átlagosan 35 főállásban foglalkoztatott munkatárssal vesznek részt elsősorban kutatás-fejlesztési és szakértői feladatok ellátásában, de ezen túl labortevékenység-szolgáltatásra alkalmas eszköztárral is rendelkeznek. A központ működési folyamata-

it ISO 9001 minőségbiztosítási rendszer szerint tanúsították. Ennek köszönhetően a magyar vállalatokon kívül a hazánkban működő multinacionális járműipari nagyvállalatok európai szintű egyetemi platformon alapuló fejlesztői és vizsgáló

MEGLEPŐEN SZÍNES, MULTIDISZCIPLINÁRIS KÍNÁLATTAL TALÁLKOZUNK, HA BETEKINTÜNK EZEKNEK A TUDOMÁNYOS MŰHELYEKNEK A MUNKÁJÁBA.

helyszíneként is tevékenykedhetnek 2015-ben birtokba vett telephelyükön. A gépjárművezető szakoktató, vizsgabiztos és iskolavezető tanfolyammal a felnőttképzési verseny piacon is jelen vannak.

A központ kutatói az alapítás óta eltelt rövid idő alatt több előremutató, és az iparban közvetlenül is hasznosítható innovatív megoldást tettek le az asztalra a jármű és a környezet kapcsolatával, valamint a járműirányításban megvalósítható intelligens beavatkozási lehetőségekkel összefüggésben.

Ennek köszönhetően valósult meg a nagyvállalatok gépjárműparkjának kezelését ellátó flottamenedzsment-rendszer, vagy a járművek automatikus sávkövetésére és parkolására kidolgozott irányító elektronikai rendszer.

Szintén a korszerű közlekedés kihívásaira keresi a választ a **RECAR Autonóm Jármű Központ** több, mint 30 munkatársa. Elsődleges céljuk a hálózatba kapcsolt és az automatizált járműfejlesztés területén kialakított együttműködések koordinálása. Az autonóm, azaz önvezető járművek megalkotása olyan újszerű szemléletmódot és szinergiákat igényel, melyek vonzerőt jelentenek a kutatók és az ipari szereplők számára. A kutatás eredményei által létrejövő együttműködések pedig újabb kutatási projekteket és ipari megbízásokat generálnak.

A RECAR a szakemberek utánpótlásának képzésében is szerepet vállal. Mint azt megtudtuk, a tervek szerint 2018 februárjában indul az új, angol nyelvű Autonomous Vehicle Control Engineer mesterképzés, amelynek döntő szerepe lesz az intelligens környezet, a jármű és az irányítás területén felhalmozott tudás átadásában. A Közlekedés- és Járműmérnöki Kar kezdeményezésére a tervezett zalaegerszegi járműipari tesztpályához kapcsolódóan egy telephely is létesül, ahol oktatóhelyiségeket, laborokat és egy saját tesztpályát is kiépítenek. Ennek köszönhetően lehetőség nyílik az autonóm járműipari kutatások eredményeinek valószínű környezetben történő tesztelésére, illetve Magyarország a terület kutató-fejlesztő intézeteinek bázisává is válhat. A telephely tevékenységének irányítását a RECAR Kutatóközpont vezetője látja el.

A Villamosmérnöki és Informatikai Karon létrejött **Egyesült Innovációs és Tudásközpont (EIT)** a kutatás

Újabb tudásközpont alakul

Az Európai Unió Teaming kutatási kiválósági programjának keretében ez év áprilisában két magyar vezetésű konzorcium nyert nagy összegű támogatást kutatási kiválósági központok létrehozására. Az állam és a részt vevő intézmények hozzájárulásával együtt mintegy 6,5 milliárd forintból jön létre a Magyar Tudományos Akadémia Számítástechnikai és Automatizálási Kutatóintézetének, a Fraunhofer intézetnek és a Műegyetem Gépészmérnöki, valamint Közlekedés- és Járműmérnöki Karának együttműködésével a Termelésinformatikai és Termelésirányítási Kiválósági Központ, melynek fő célja, hogy Európában, és benne Magyarországon a kor kihívásainak megfelelő, versenyképes gyártási ökoszisztéma alakuljon ki. Ez a gyakorlatban kiberfizikai gyártó és logisztikai rendszerek fejlesztését jelenti, amelyek a fizikai és a digitális világ közötti kölcsönhatást hivatottak megvalósítani. Ezen felül a kiválósági központ egyik alapvető céljaként a konzorciumi tagok magasan képzett mérnöki generációk utánpótlás-nevelését nevezték meg.

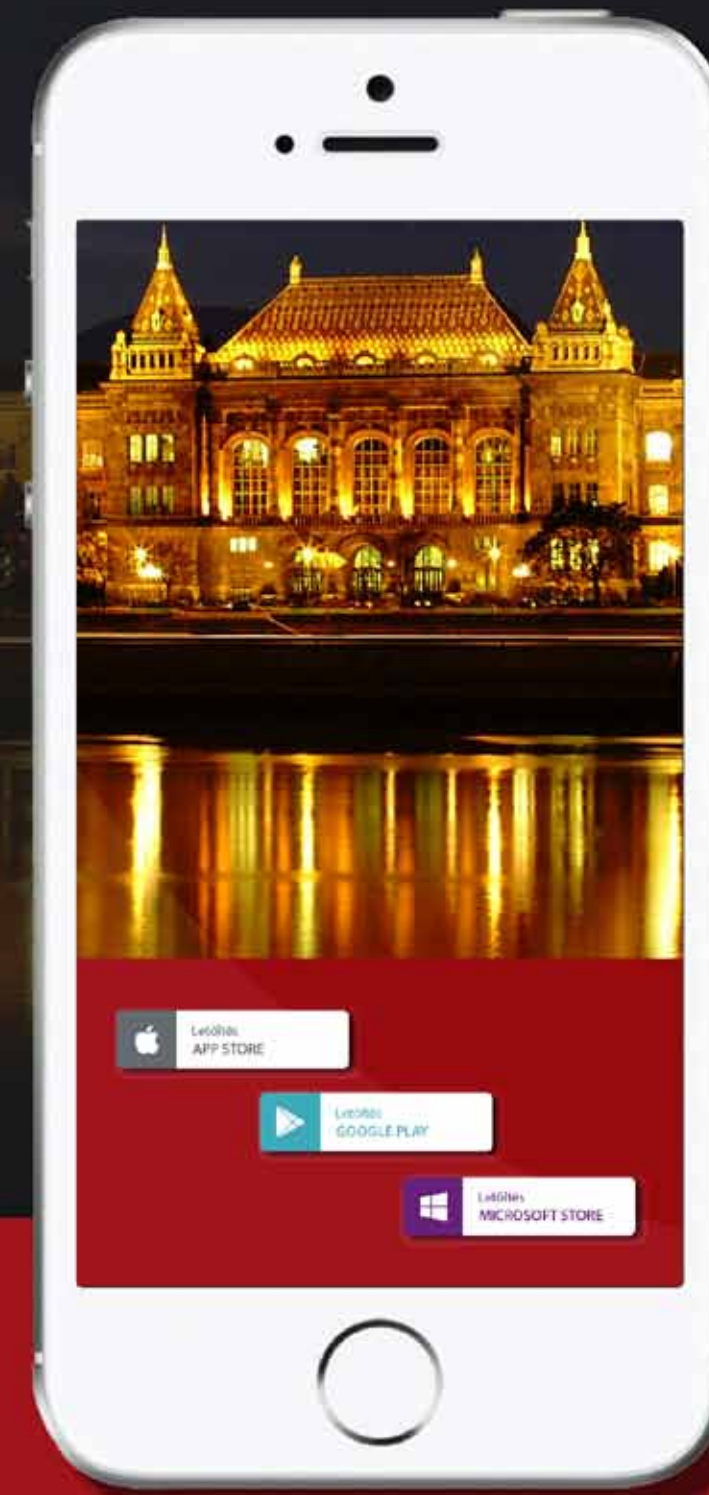
és fejlesztés területén elsősorban szolgáltatási centrumként működik, vagyis a Műegyetemen belüli szervezeti egységek, illetve más felsőoktatási és közigazgatási intézmények, ipari partnerek, hazai és nemzetközi szervezetek közötti együttműködést segíti elő projektek és pályázatelőkészítési munkák menedzselésével. Tevékenységének köszönhetően átlagosan évi 1 milliárd forint kutatási támogatás érkezett – 2010-es megalakulásuk óta – a karra, illetve az egyetemre. Az elmúlt években az EIT a BME Villamosmérnöki és Informatikai Karának szakterületeiről kiindulva több komplex, interdiszciplináris, azaz több tudományterületet érintő pályázati projektet vitt sikerre. A központ egyik legjelentősebb eredménye, hogy a „Smart City”, vagyis az okos (intelligens) megoldások témában hazai és nemzetközi szinten is kiemelt szakmai központként, koordinátorként tartják nyilván. Jelenlegi legfontosabb projektjük a BME bázison létrehozandó SmartPolis – Nemzetközi Okos Város Kiválósági Központ program, amely mára egy közép-európai kezdeményezéssé nőtte ki magát. Az EIT az elmúlt években számos konferenciát is szervezett. A 2015-ben újtárra indított H-SPACE International Conference on Research, Technology and Education of Space konferencia-sorozat elsősorban fiatal kutatók számára jelent nemzetközi fórumot eredményeik bemutatására.

Kovács Kálmán egyetemi docens, az EIT igazgatója szerint egyre erőteljesebb igény mutatkozik arra, hogy a kutatások döntő hányada, különösen a műszaki tudományok területén, közvetlen kapcsolatban legyen a gazdaság és az ipar igényeivel. „*Ez legtöbbször csak komplex, több szempontot is figyelembe vevő, számos szakterület eredményeit integráló kutatással valósítható meg. Az EIT a szakmai koordinációs, a pályázati előkészítő és a komplex projektmenedzsment tevékenységével épp az ilyen projektek létrejöttét kívánja elősegíteni.*” – fogalmazott a központ vezetője.

Sneider Zita

BME MOBILAPPLIKÁCIÓ

LETÖLTHETŐ AZ ALÁBBI
LINKRŐL ————
IOS ÉS ANDROID
OPERÁCIÓS RENDSZERRE.

[HTTP://BMEAPP.MIK.BME.HU/](http://bmeapp.mik.bme.hu/)

FRISS HÍREK
AZ EGYETEM TÉRKÉPE
TELEFONKÖNYV
HASZNOS LINKEK
HIBABEJELENTÉS
INFORMÁCIÓK

A SZAKTUDÁS NEM ELÉG

FEJLŐDÉSI LEHETŐSÉGEK A HSI SEGÍTSÉGÉVEL

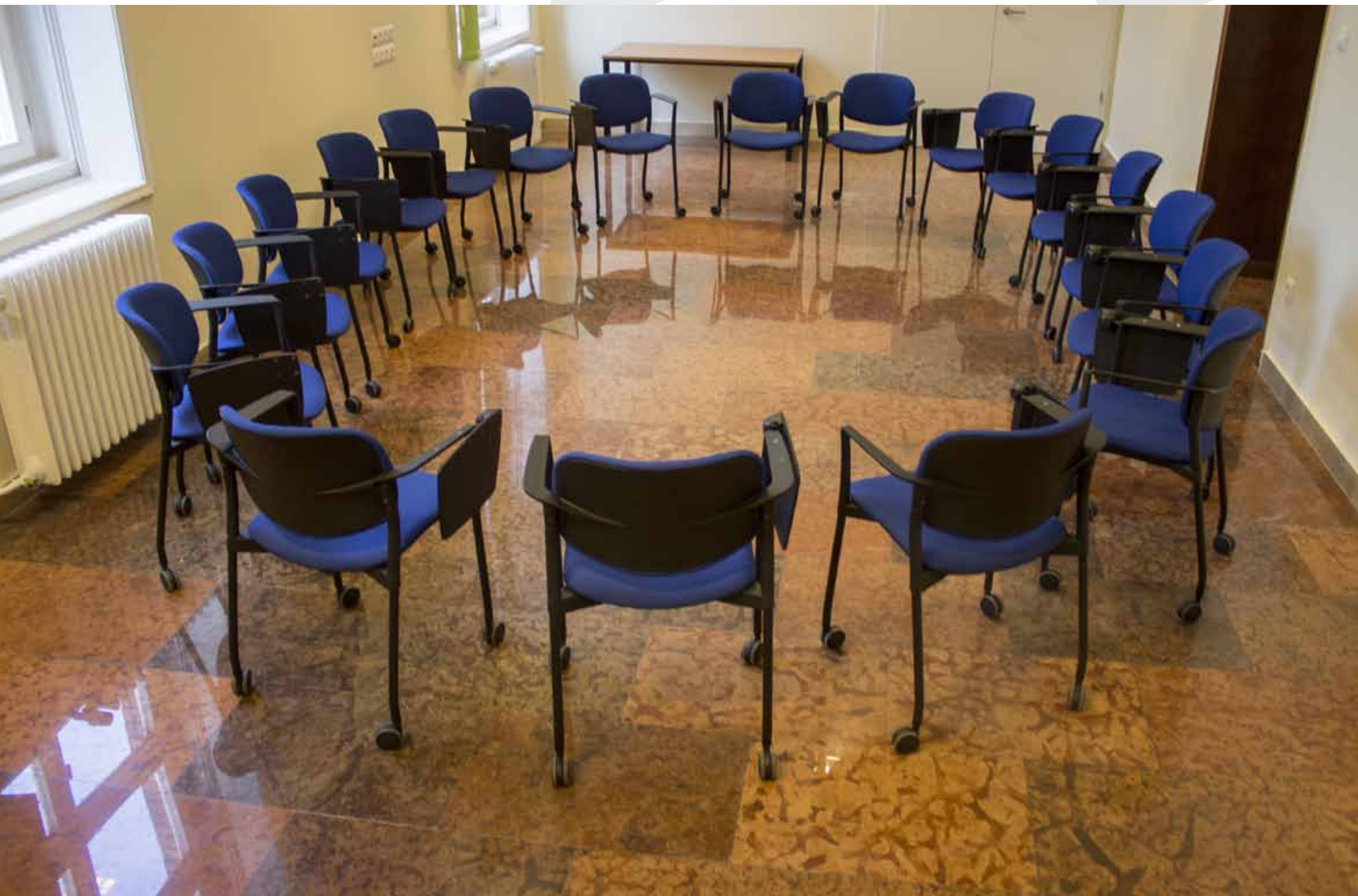
Ha úgy érzed, nehézségeid akadtak a stresszkezeléssel, nem megy jól a tanulás és az idő kifolyik a kezved közül, vagy éppen már itt lenne az ideje a munkahelykeresésnek vagy -váltásnak jó helyen jársz. A HSI (Hallgatói Szolgáltatási Igazgatóság) széleskörű támogatási struktúrát dolgozott ki a jelenlegi vagy volt műegyetemisták mentálhigiénés fejlődéséért, amelyet Boda Henrietta és Bogó Krisztina mutat be nekünk.

„A Műegyetemen a hallgatók nagy mennyiségű szakmai tudást kapnak. Emellett azonban fontos azon készségeinket is fejleszteni, melyek segítenek az egyetem utáni könnyebb beilleszkedéshez, akár a munka világáról, akár egy kiegyensúlyozott felnőtt életéről legyen szó.” - hangsúlyozza Krisztina. „Erre a problémára reagál a HSI a különböző soft-skill tréningekkel, illetve a karrier tanácsadói szolgáltatásaival. A programok résztvevői magabiztosabbá válnak, így az életben is ügyesebben helyt tudnak majd állni a nehezebb helyzetekben kevésbé tudatos társaikhoz képest.”

A HSI Tanácsadási Osztályán olyan pszichológusok és tanácsadók dolgoznak, akik évek óta foglalkoznak a fiatalokkal. Ez idő alatt kiderült, hogy a hallgatók nagy részének támogatásra van szüksége mind pszichológiai, mind karrierrel kapcsolatos kérdésekben, döntésekben. A korábbi tapasztalatokból építkezve, az igényeket felmérve szerveznek tréningeket, képzéseket az osztály munkatársai. A felépített rendszer nagyon fontos elemei a részvevőktől érkező visszajelzések. Ez a visszacsatolás értékes információkkal bír például arról, hogy a trénernek mennyire voltak képesek használatos információkkal szolgálni. Henrietta elmondta, hogy a Tanácsadási Osztály tanácsadói nagy hangsúlyt fektetnek saját maguk fejlesztésére, továbbképzésére. Erre szükség is van, hogy a hallgatók fejlődését naprakész információkkal tudják segíteni. Mindannyian azt vallják, hogy csak így biztosítható a hiteles, magas színvonalú tanácsadás a BME-n.

**HALLGATÓI
SZOLGÁLTATÁSI
IGAZGATÓSÁG**

KARRIER ÉS ÉLETPÁLYA TANÁCSADÁS/COACHING

Ide általában akkor érkeznek a hallgatók, ha a továbbmenetellükkel kapcsolatban kerültek döntéshelyzetbe, például ha valaki bizonytalan a szakirányválasztásban, vagy nem tudja, hogy a végzés után merre induljon el. Vannak olyan hallgatók is, akik abban is kételkednek, hogy számukra ideális képzést választottak-e egyáltalán. Számukra ez a program nagy segítséget jelenthet.

„Számtalan jellemző, hogy a diplomaszerezést követően, az elhelyezkedés után keresnek meg minket olyan volt BME-sek, akik nem biztosak abban, hogy a megfelelő helyre kerültek, elbizonytalanodtak és a váltáson gondolkodnak.”- emelte ki Henrietta.

A tanácsadás során egy többlépcsős folyamat keretén belül felméri a jelentkező képességeit, erősségeit, fejlesztendő területeit, majd kitűznek egy reális célt, amiben fejlődni, változni szeretne. Általában 4-6 alkalmat vesz igénybe egy ilyen folyamat, de speciális kérdés esetén akár egyetlen találkozás is segíthet elmozdulni valamilyen irányba. Fontos kiemelni, hogy az alumni számára (végzést követően) is ingyenes ez a szolgáltatás, és kartól függetlenül mindenkinek tudnak segíteni.

ÖNÉLETRAJZ TANÁCSADÁS

A foglalkozás egyéni és csoportos formában zajlik, elsősorban személyesen, de lehetőség van e-mailben is felvenni a kapcsolatot egy trénerrel és segítséget kérni tőle. Ezt a szolgáltatást azok veszik igénybe, akik álláskereső előtt állnak, és szeretnék tudni, hogy mik a tipikus önéletrajzírási hibák, vagy hogy pályakezdként mennyi minden számít szakmai tapasztalatnak.

PRÓBAINTERJÚZTATÁS

Tanácsadást követően vagy attól függetlenül is lehet jelentkezni erre a programra, ha valaki szeretné kipróbálni magát egy valódi interjú-szituációban.

„Itt valóban a tipikus, gyakran előforduló kérdéseket tesszük fel, és a célunk, hogy a fiatalok minél sikeresebben tudjanak szerepelni egy ilyen – gyakran stresszes – helyzetben. Ehhez meg kell tudnunk, milyen céghez, milyen pozícióra pályázik a fiatal, hogy a legtöbbet tudjunk neki segíteni.”- számolt be Henrietta a részletekről.

„Az interjú végén visszajelzést adunk számukra, és szabadon feltehetik a kérdéseiket, beszélhetnek az egész folyamattal kapcsolatos félelmeikről. Célunk, hogy bátrabban, magabiztosabban indulhassanak el azok is, akik eddig még nem voltak állásinterjúján.”

Krisztina és Henrietta szerint a siker kulcsa a személyes illeszkedés: gondoljuk át, hogy a kiszemelt pozíció, valamint az adott helyen uralkodó cégkultúra mennyire passzol a személyiségünkhöz. A szolgáltatás angolul is elérhető.

TRÉNINGEK

Nagyon szerencsés helyzetben vannak az egyetemi hallgatók, ugyanis ingyenesen vehetnek részt olyan képzéseken, tréningeken, amelyekért a vállalati szférában akár több százezer forintot is elkérnek a specialisták.

Henrietta felhívta a figyelmet arra, hogy valamennyi programjuk élménypedagógián és tapasztalati tanuláson alapul. „A résztvevőknek nem egy előadást kell meghallgatniuk, hanem ennél sokkal hatékonyabb módon, interaktívan, gyakorlati helyzetekbe ágyazva közelítünk meg egy adott témát. A kiválasztott problémakört valós helyzetre kivetítve próbáljuk megoldani, és a foglalkozások során új módszereket tanítunk meg az embereknek.”

A szakemberek szerint tréningek legnagyobb előnye, hogy csoportban zajlanak, így a résztvevők egymástól is tanulhatnak, és létrejön egy kis közösség, amelyben a gondolataikat biztonságos keretek között megoszthatják egymással.

Legyen a tréning pár órás, vagy akár több alkalmas, valódi változás csak akkor tud létrejönni, ha a tanult módszereket otthon is használják az emberek, rendszeresen gyakorolják azokat a hétköznapi életben.

CÉGES KAPCSOLATTARTÁS ÉS MUNKAERŐKÖZVETÍTÉS

Ez egy merőben új lehetőség a BME-n, amely segít összekötni a tehetséges fiatalokat a vállalati szférával.

„A szolgáltatás célja az, hogy olyan vállalatoknál biztosítsunk lehetőséget a hallgatóknak, amelyek kultúrájával mi magunk is azonosulni tudunk” – mondta el Krisztina. A HSZI ezen szolgáltatása nem a klasszikus fejevadászatot rejti. Annak egy fordított verziója valósul meg: egy interjúbeszélgetés keretében személyiségprofil állítanak fel arról a jelentkezőről, aki erre a szolgáltatásra bízta azt, hogy megtalálja a személyiségéhez, kompetenciáihoz illő vállalatot.

Ehhez azonban a vállalatokat, és az ő igényeiket is nagyon jól kell ismerni. Ezért a cégek is épp ugyanolyan „interjúfolyamaton” mennek keresztül, mint a jelöltek.

Fontos megjegyezni, hogy nem az éppen aktuálisan nyitott pozíciókra keresnek fiatalokat. Az év minden szakaszában várják a hallgatókat és a frissen végzetteket, hogy a profil felállításával elkezdődhesen a kétirányú, kölcsönös összeillesztési folyamat. „A vállalatokkal hosszútávú együttműködésben gondolkodunk, leginkább állandó, utánpótlásprogramokban, tehetségprogramokban. Ezzel együtt igyekszünk kiszélesíteni a palettát úgy, hogy minden kart lefedve, izgalmas lehetőséget biztosíthassunk az egyetemistáknak, vagy a már végzetteknek” – zárta a gondolatot Krisztina.

BME ÁLLÁSBÖRZE ÉS FELKÉSZÍTŐ NAPOK

Mind ősszel, mind pedig tavasszal ez az az időszak, amikor a tréningek és tanácsadások a legintenzívebb napjaikat élik. Az Állásbörzét megelőző hetekben minden nap izgalmas programok közül válogathatnak a hallgatók. A felkészülés végén pedig, kezünkben a konzultációk során kijavított önéletrajzzal és a próbainterjú során megszerzett önbizalommal, akár jelentkezhetnek is az Állásbörzén jelenlévő vállalatok egyikéhez.

A szolgáltatások ismertetését zárva Henrietta a HSZI egy jövőbeni tervébe avatott be: „Hosszú távú terveink között szerepel, hogy létrejöjjön egy olyan kortárs önképző kör, amelyen a tréningeket diákok tartják diákok számára. Ez elősegítené, hogy a hallgatók sokkal tudatosabbak legyenek, és saját maguk keressék a minél hatékonyabb módszereket, és gyakorolják azokat.”

Jakubik Regina

Bogdy Krisztina és Boda Henrietta

1. A HSZI aktuális programokról a <https://hszi.bme.hu/programajanlo/> weboldalon olvashatunk, illetve ha regisztrálunk a hírlevélre vagy kedveljük a HSZI facebook oldalát, friss információt szerezhetünk a hetente induló aktuális lehetőségekről.
2. A HSZI Tanácsadási osztályának elsődleges célja, hogy minél több hallgatónak és végzettnak tudjanak személyesen segíteni abban, hogy elérjék a céljaikat, és hogy a munkaerő piacra kikerülve is sikeresen helyt tudjanak állni. Már a tanulmányaink kezdetétől fogva javasolt a programok látogatása, sőt a legtöbb lehetőség az alumni számára is ingyenesen elérhető. Figyeljünk oda, hogy ne csak a szakmai oldalunkat, hanem a személyes kompetenciáinkat is fejlesszük az egyetem alatt!

MÉRNÖKKÉNT A JÖVŐT FORMÁLJUK

„Világszínvonalú szoftverek és a jövőt meghatározó termékek létrehozásán dolgozunk hazánk első számú szoftverházában.” Interjú Dr. Várady Péterrel, az evosoft Hungary Kft. ügyvezetőjével, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem korábbi villamosmérnök hallgatójával és doktoranduszával.

Miért döntöttél a műszaki pálya mellett?

Mindig is a reáltárgyak érdekelték jobban, és már az általános iskolában is szerettem logikusan, szabályok szerint, rendszerben és gyakorlatiasan gondolkodni. A gimnáziumi éveim alatt aztán egyre jobban érdekelt a műszaki világ, és ahogy megismertem, mivel foglalkozik egy mérnök, tudtam, hogy ez lesz a nekem való hivatás. Ebbe az irányba tanultam tovább, és 1992-ben jelentkeztem a BME Villamosmérnöki és Informatikai Karának villamosmérnök képzésére. Az utolsó évetemet a Karlsruhe-i Műszaki Egyetem Informatikai Kutatóintézetében töltöttem, itt készítettem a szakdolgozatomat, így a szakma mellett nyelvet is tanulhattam.

A diploma megszerzése után a posztgraduális képzést választottad. Miért?

Egy olyan témával ismerkedtem meg, aminek nem tudtam ellenállni! Gyerekkoromban sokáig orvos akartam lenni, így amikor mérnökként szembefött az orvosi biológiai téma, megragadtam a lehetőséget. Nagyszerű érzés volt, hogy szoftverek megalkotásával ugyan közvetetten, de végül is emberek tudok segíteni. Doktorandusként az orvosi biológiai területen kutattam, számos tudományos folyóiratban publikáltam, és egyre mélyebben megismertem olyan résztemákat, amelyeket később a munkám során is hasznosíthattam. A PhD-tanulmányaim mellett szoftverfejlesztőként kezdtem el dolgozni a jelenlegi munkahelyemen, egy számomra akkor még új szakterületen, a vasúti automatizálásban. Szerencsés vagyok, amiért megadatott számomra, hogy a mérnöki szakma e két oldalát is megismertem. Kutatóként mélyebben beleláttam egy téma elméleti oldalába, önálló kutatási projekteket vittem, az iparban pedig naprakész, szinte azonnal bevethető tudásra tettem szert.

Jó döntés volt a műszaki pálya?

Hiszek abban, hogy műszaki tudással olyan termékeket hozhatunk létre, amelyek könnyebbé, élhetőbbé teszik az emberek mindennapjait. Ezért választottam a mérnöki pályát, ez a belső motor hajt most is. Szerencsés vagyok, amiért egy innovatív és tudásközpontú vállalatnál dolgozom, ahol a legfontosabb érték a szellemi tőke. Ez a szellemi tőke folyamatosan gyarapodik, egyre több új kollégával dolgozunk együtt, akiknek a jelentős része a Műegyetemen tanult.

Hogy látod a BME-s fiatalok tudását?

A Műegyetem Magyarország első számú műszaki felsőoktatási intézménye. Magas színvonalú képzést nyújt, és úgy látjuk, hogy a hozzánk érkező gyakornokok és pályakezdő fiatalok erős szakmai tudással rendelkeznek. A legfontosabb, hogy a hallgatók az egyetemen töltött évek alatt elsajátítsák a mérnöki látásmódot, kialakuljon bennük a folyamatos tanulásra való hajlandóság, ami egy informatikusnak, villamosmérnök szakembernek elengedhetetlen. 2-3 évente frissítenie kell az ismereteit, hogy a rohamléptékű technológiai fejlődéssel lépést tartva naprakész és versenyképes tudással rendelkezzen. A Műegyetemen végzett fiatalok

interjú Dr. Várady Péterrel

képesek megszerezni az ismereteiket, és a lexikális tudás mellett gyakorlatiasan és praktikusán gondolkodnak. Ezek mind olyan képességek, amelyek az élet számos területén hasznosíthatók. A BME kiváló intézmény e tudás megszerzésére, ám a jó iskola még nem garancia a sikerre. Nagy felelősség hárul a fiatalokra is, akiknek tenni kell azért, hogy jó szakemberré váljanak. Nem szabad elfeledkezniük a szakmai tudás mellett olyan soft-skill képességekről sem, mint a csapatjáték, az időbeosztás, a konfliktuskezelés és legalább egy nyelv tárgyalási szintű ismerete, amely sajnos nem ritkán hiányzik még a legtehetségesebb programozóknál is. Az egyetem erős alapismereteket ad, e mellett, tanulni is megtanít, azaz képessé tesz arra, hogy mérnökként befogadjuk az új ismereteket.

A kecsesítő lehetőségek ellenére mi lehet az oka, hogy kevés fiatal választja a műszaki, mérnöki pályát?

Sok sztereotípiát létezik arról, hogy mivel foglalkozik például egy informatikus. Sokan csak a szakma „száraz” részét vélik valósnak, és kevesen látják, hogy a programozás egy kreatív tervezőmunka. Komoly presztízsértéke van, hiszen világszínvonalú szoftverek fejlesztésében veszünk részt, egyre nagyobb felelősséget vállalva egy-egy termék életciklusában. Több mint 20 év tapasztalattal a birtokomban bátran állítom, hogy aki ezt a pályát választja, jó elhelyezkedési és kereseti lehetőségekkel számolhat. Német partnerünk, a Siemens oldalán fontos kutatás-fejlesztési projekteken veszünk részt, így beleszólásunk van abba, hogy hogyan nézzenek ki a jövő alkotásai például az iparban, orvostechikában vagy az elektromos autók terén. Ez egy mérnöknek óriási szakmai kihívás. Mint ahogyan az is, hogy trendi szoftverfejlesztési módszereket és technológiákat próbálhat ki, folyamatosan fejlesztheti tudását.

Sajnos ma még kevesen vannak tisztában a műszaki pálya nyújtotta lehetőségekkel, sok a tévhit és a sztereotípiák. Ennek megváltoztatásában az iskolák mellett a szülőknek is komoly szerepük lenne. Az ő feladatuk is, hogy felkeltsék gyermekeik érdeklődését a műszaki területek és a reáltárgyak iránt, de legalábbis ne táplálják azt a hamis gondolatot, miszerint a matematika, a fizika, a kémia, az informatika nehezek, ördögtől valók és fiús témák. A szülők feladata, hogy megtanítsák a gyerekeiket arra, hogy nyitottak legyenek az újdonságokra, mondják el ötleteiket, ne ijedjenek meg a változásoktól és merjenek tanulni.

A MŰEGYETEM AZ ÉLETRE NEVELT

interjú Hanák Tímeával

BELÁTTAM, HOGY AZ ÉPÍTŐMÉRNÖKI SZAKMÁHOZ ÉS AZ ITT FOLYTATOTT TANULMÁNYOKHOZ IS KELLŐEN MEG KELLETT ÉRNI ÉS FEL KELLETT NŐNI.

NŐKÉNT EGY „FÉRFIAS” SZAKMÁBAN DEREKASAN HELYTÁLL HANÁK TÍMEA, A BME EGYKORI DIÁKJA, A KÖRÖSHEGYI VÖLGYHÍD FIATAL, ELSŐ LÁTSZATRA TÖRÉKENY, ÁM ANNÁL HATÁROZOTTABB ÉS AGILIS HÍDMESTERE.

Nem mondhatjuk, hogy egy tipikus lányos szakmát választottál. Miért éppen építőmérnök lettél, és miért éppen a hidakra esett a választásod?

Talán genetikailag örököltém a műszaki tudományok iránti affinitást. A reáltárgyak megismerésében nem akadtak nehézségeim és édesapám mérnök tanári végzettsége is a szakma felé terelt. Úgy érzem, mindketten ennek a mérnöki gondolkodásnak „szenteljük” az életünket. Ám nemcsak miatta igyekeztem jól teljesíteni. Kezdetben a tervezést nem éreztem magaménak, számomra a kihívást az jelentette, ha megvalósulni láttam, ahogy a tervekben végül mérnöki létesítmények születnek. Semmihez sem hasonlítható érzés, ha személyesen részt vehetek a munkafolyamatban, és figyelhettem, hogy a produktum végül eredménnyel bizonyít a világban. Talán ez volt az egyik oka annak, amiért annak idején a Műegyetem Építőmérnöki Karát választottam. Akkor még nem volt egyetemi szintű építőmérnöki képzés máshol. Most is nagyon örülök, hogy így döntöttem. Persze kezdetben nem lehettem teljes mértékben a tudatában annak, hogy az itt megszerzett ismereteimnek mennyi hasznát veszem, ám ma már tapasztalatból tudom, hogy a Műegyetemen elsajátítható tudás sokrétű és nagyon széles körben alkalmazható.

Az egyetemi évek alatt dolgoztam egy kisebb generálkivitelező cégnél, előkészítő mérnöki feladatokat láttam el, később kipróbáltam magam a vízmérnöki területen is. Néhány év múlva már a négyes metró Fővám téri állomásának építésében is részt vehettem. Jelenlegi munkahelyemre már innen kerültem. Most pedig már tizedik éve, hogy ellátom az M7-es autópálya Köröshegyi völgyhídjának hídmesteri feladatait. Igazán szerencsésnek tartom magam, amiért Magyarországon – és Európában is – az első nőként

lehetőséget kaphattam arra, hogy felügyeljem hazánk legnagyobb viaduktját. Őszintén állítom: a híd talált meg engem, és azóta is jól tudunk együttműködni.

Mit csinál egy hídmester?

Ha egy rövid mondatban kellene összefoglalnom, akkor csak ennyi lenne: „vigyázok a hídra”. Egy személyben vagyok felelős a híd műszaki állapotáért. Ez egyaránt jelenti az évek során kialakult hibák dokumentálását, azok elhárítását és a javítások műszaki ellenőrzését. Ez elég sok feladatot jelent, így szinte a völgyhíd lett a második otthonom.

A híd napi szintű felügyeletet igényel. Mivel a Fonyódi Mérnökség üzemeltetési szakaszához tartozik, a forgalombiztonsággal kapcsolatos napi feladatokat a mérnökség dolgozói látják el. Hozzám tartoznak a napi szintű fontos műszaki, és sok esetben protokolláris feladatok. Tekintve, hogy kiemelt jelentőségű mérnöki létesítményről van szó, a híd állapotát folyamatosan kell vizsgálni és ellenőrizni. Az esetleges hibák úgynevezett hídszemlék során derülnek ki, ilyeneket pedig napi, heti, negyedéves és éves bontásban végzünk. A „lány” – ahogy mi a hidat hívjuk – idén jubilál: immár tíz éve, hogy átadták a forgalomnak, a szabályzat szerint ezért idén sort kell keríteni a híd fővizsgálatára is. Ezt egy különleges, és az országban egyedülálló hídvizsgáló gépkocsival végezzük. A Barin-típusú vizsgálókocsin egy háromgémes kosaras felépítmény található, ami hidraulikus technológiával képes biztonsággal a felszerkezet konzolja, illetve „szekrénytartója” alá nyúlni. A hídmérnök a kosárból tudja testközelből vizsgálni a szerkezeti elemeket.

A külső felületek mellett rendszeresen szemlézzük a hídszerkezet belső felületét, a hídtartozékokat, beépített elemeket és a külső környezetet is. Az 1872 méter hosszú híd szervizalagútjában biztonsági okokból egy időben minimum ketten kell tartózkodnunk. Az előírásoknak megfelelően ezért a belső vizsgálatokat kollégámmal ketten végzük. Ugyan a völgyhíd a kedvencem,

de nem az egyetlen, ami a hatáskörömbé tartozik. Az M7-es autópálya és M70-es autótú hídjai (435 darab), továbbá a pálya mellett épült támfalak is a műszaki felügyeletem alá tartoznak.

Hogyan viseled ezt a komoly felelősséggel járó feladatot?

Bár ez a nőknél jobbra az anyai ösztönökkel is magyarázható, én a neveltetéséből adódóan is tudatos és felelősségteljes embernek tartom magam. Mikor erre a munkára jelentkeztem, magam is meglepődtem, hogy mi mindennel jár ez a pozíció. Referenciája a többi hét jelentkezőnek sem volt, ugyanis gyorsforgalmi úthálózaton ekkora műtárgy korábban még nem épült. Így nem ez volt a szempont, amiért rám esett a választás. Szeretném hinni, hogy a határozott fellépés, a gyors döntéshozatali képesség, a gyakorlatiasság, az önálló munkára való képesség és az emberekkel való kommunikációs készség szólt végül mellettem.

A téli üzemeltetésben az első öt évben vezető ügyeletesként is jelen voltam a Fonyódi Mérnökség művezetőivel egyetemben. Tíz év elteltével nyugodtan mondhatom, hogy kellő rutint szereztem a gyorsforgalmi úthálózat üzemeltetésében, mind a hidak, mind pedig az útpálya vonatkozásában. Ez idő alatt a híd történetében számtalan esemény történt. Voltak műszaki hibás járművek, kiégett személygépkocsik, kisebb-nagyobb balesetek, bázisugrók, néhány évente ismétlődő katasztrófavédelmi gyakorlatok, klip- és filmforgatás, valamint sajnálatosan néhány öngyilkosság is.

Hídmesterként úgy tekintek erre a hídra, mintha a második lányom volna. Három és fél éve már igazi anyaként is tudom, hogy sosem lehetek teljesen nyugodt a „gyermekeim”

miatt. Mindig történhet valami, ami aggodalomra adhat okot. Ugyanakkor újra és újra határtalan büszkeséggel tölt el, hogy ennek a nagyszerű mérnöki alkotásnak az üzemeltetésében, a magam munkakörén keresztül, immár tíz éve a részt vehetek.

Nőként hogyan érzed magad ebben a férfias szakmában?

A karunkon nagyobb százalékból tanultak fiúk. Már ott is igyekeztünk, hogy mi, lányok is ugyanolyan teljesítményt nyújtsunk, sőt, voltak olyan feladattípusok, amelyekben mi jobb eredményt értünk el. Hátrányát mindenestre sosem éreztem annak, hogy nő vagyok, igaz előnyét sem. A mai napig találkozok csodálkozó arcokkal, amikor meglátnak, sokan ugyanis egy bajszos, természetes férfit várnak a megbeszélésekre. Jó érzéssel tölt el, hogy mára a szakma teljes mértékben elfogad. Persze, ha a mérnökök kerülnek szóba, a társadalom nagy része még ma is döntően férfiakra gondol. Ezt az idejétmúlt beidegződést – számtalan nőtársammal együtt – remélem, talán a személyes példával is cáfolhatom. A mérnöki szakma független a nemektől, és leginkább egyfajta gondolkodásmódot feltételez. Ez utóbbi egy alapvetően racionális, fizikai, valós világon alapszik, melyben nincsenek mellébeszélések, a szakma hitelessége pedig a pontosságon és a precizitáson alapul. Mondhatnám, ennyire egyszerű a képlet.

A kötelező munkák mellett vannak protokolláris feladataim is, melyeknek mindig szívesen teszek eleget. A híd forgalomba helyezése óta a mai napig

vannak megkereséseim a médiából, és az ilyen jellegű felkérésekre is örömmel mondom igent. Korábban lehetőség volt afféle „idegenvezetésre” a szélesebb érdeklődő közönség számára is, azonban mára a megnövekedett feladatok és a módosított szabályzat miatt csak szakmai csoportokat fogadhatunk.

Máig jó kapcsolatot ápolsz egykori tanáraiddal. Mit köszönhetsz az alma materednek?

Visszagondolva, az egyetemen kaptam az első nagyobb pofonokat. Nyelvszakos gimnáziumból jöttem, így nehezen indultam az ismeretlen tantárgyak megismerésében. Az első pár félévben néhány vizsgám emiatt nem is úgy sikerült, ahogyan azt elterveztem. Persze ma már kellemesen gondolok vissza az itt eltöltött diákévekre. Beláttam, hogy az építőmérnöki szakmához és az itt folytatott tanulmányokhoz is kellően meg kellett érni és fel kellett nőni. A Műegyetem a szakma mellett így az életre is nevelt. Itt tanultam meg, hogy mit jelent a kitartás és az akarat. Emberileg is nagyon sokat köszönhetek az oktatóimnak, akik biztattak hallgatóként, majd pályakezdőként. Néhányukkal a mai napig tartom a kapcsolatot és szívesen fogadom a tanácsaikat a szakmai kérdésekben. Vannak, akikkel a munkám során több alkalommal is találkoztam. Ilyenkor az előzékenységük, segítőkészségük mindig bátorítóan hat rám. Meghatározó volt a nagyszerű hallgatói közösség is, ahonnan máig maradtak meg barátságok. Összességében tehát: jó volt műegyetemistának lenni!

A BME-RŐL A FILMIPARBA

interjú Adorján Loránddal és Pallag Dániellel

Adorján Loránd

FIATALOK, AMBICIÓZUSAK ÉS EGY SZÁMUKRA KEZDET BEN ISMERETLEN TERÜLETEN PRÓBÁLTAK SZERENCSE T. ADORJÁN LORÁND ÉS PALLAG DÁNIEL AZ ÉLETBŐL TANULTÁK MEG A KREATÍV SZAKMÁT. AHOGY MONDTÁK, MEGTALÁLTÁK AZT A HIVATÁST, AHOL SZÜNTELEN ÉPÍTHETNEK, AZ ÜZEMELTETÉS UGYANIS NEM AZ Ő MŰFAJUK.

Eredetileg egyikőtök sem a kreatív szakmába készült. Honnan jött a filmkészítés ötlete és mivel foglalkoztok most?

Dániel: Hallgatóként érdekelt a turisztika és a rendezvényszervezés, így minden adandó lehetőséget igyekeztem megragadni, hogy kipróbáljam magam ezen a két területen. A GTK hallgatói rendezvényszervező csoportjával szórakoztató programokat és estéket szerveztünk, új hagyományokat teremtettünk, mint például a felezőbál vagy a környező országokban rendezett külföldi nyári hallgatói táborok. A kezdetben hobbiként indult tevékenység rövid időn belül kinőtte magát: részt vettem a Magyar Egyetemi Extrém Sport Egyesület (MEEEX elődje) munkájában, akikkel több száz, majd ezerfős sítáborokat és fesztiválokat szerveztünk. Később saját lábra álltam, és az öcsémmel közösen megalapítottuk a Blind Media nevű vállalkozásunkat.

Loránd: Az egyetem alatt tanultam meg a grafikai programokat, kezdetben még csak a szabadidőmben. Néhány kisebb feladatot elvállaltam, és úgy éreztem, hogy ez lesz a nekem való munka. Ekkor ismertük meg egymást Danival és az öccsével, Péterrel, aki már komolyabban foglalkozott a filmkészítéssel. Csatlakoztam a testvérpár vállalkozásához, ahol kezdetben rendezvényfilmeket, fesztiválokat és szórakozóhelyek reklámfilmjeit készítettük el. Néhány éve szabadúszó filmgyártóként dolgozom különböző vállalati és reklámprodukciókban. Rendezéssel, gyártással, utómunkával foglalkozom, nagyon változatosak a munkáim.

Nem dolgoztatok még multinál vagy klasszikus irodai munkakörben. Milyen érzés, hogy a magatok ura vagytok?

Loránd: Élvezem, hogy szabadúszó vagyok. A kreatív szakmában csak úgy maradhat az életben, ha képes vagy az állandó megújulásra, újdonságok és új ötletek kitalálására. Számomra az otthoni, saját ízlésemre formált környezet a legideálisabb erre. Saját magam osztom be az időmet és a szabadságomat, én így működöm hatékonyan. Örülök, hogy sikerült elérnem, amiről sok ember csak álmodik: szeretem a munkámat, jó érzés leülni dolgozni, kreatív és változatos feladataim vannak, amelyek mindegyike egy új kihívás.

Dániel: Építeni szeretek. A megszokott, jól bejáratott dolgok, folyamatok működtetésében és üzemeltetésében nem vagyok jó. Egy idő után elveszítem a motivációm, és nem tudok úgy teljesíteni, ahogyan szeretnék. A kreatív szakmában találtam meg az „igazít”, itt egyszerűen nem engedhetjük meg magunknak, hogy hátradőlünk. A folyamatosan fejlődő technológiákkal és eszközökkel lépést kell tartanunk, hogy felszínen maradjunk és számításba vegyenek minket. Meg kell újulnunk a feldolgozott témákban is: a fesztiválfilmzés néhány éve egy keresett és felkapott része a szakmának, ám úgy vélem, mint mindennek, egyszer ennek is vége lesz. Új és stabil lábakon kell várni a változást.

Egy ilyen gyorsan változó környezetben és konkurensok között hogyan tudjátok megőrizni a helyeteket?

Dániel: A kezdetektől fogva a minőségi munkára és gondolkodásra, az igényességre törekedtünk, és nem féltünk ennek az anyagi áldozataitól sem. Ez egy belső szakmai motiváció, ami talán az egyik oka annak, hogy a konkurencia elé tudunk kerülni. Szinte nem telik el olyan év, hogy ne szereznénk be valamilyen új technológia megvalósítására alkalmas kamerát, e mellett nyitottak

EBBEN A SZAKMÁBAN AKKOR LEHETSZ JÓ, HA A VÉREDBEN VAN A MEGÚJULÁS

BÜSZKESÉGÜNK:

BLIND MEDIA
KREATÍV CRAFT AWARD 2016 ARANY MINŐSÍTÉS
„SZIGET FESZTIVÁL 2015 AFTERMOVIE”

Volt már ebben negatív tapasztalatotok?

Loránd: Mindkettőnknek. Túl vagyunk egy-egy olyan vállalkozáson, amely nem hozta a várt eredményeket. Sokat tanultunk a hibákból, és közben olyan tapasztalatot szereztünk, amelyre ezután is alapozhattunk. Például megtanultuk, hogy nem szabad túlvállalni magunkat, lépcsőfokról lépcsőfokra kell haladni felfelé, és már akkor a megújuláson gondolkodni, amikor éppen jól megy a szeker.

Mindketten a műszaki menedzser hagyományos, osztatlan képzését végeztétek el a BME-n. Mi az, amit az egyetemen tanultakból hasznosítani tudtok?

Dániel: Jó alapot és műszaki menedzserként szerteágazó ismereteket, rendszerszemléletet kaptunk. Hasznát veszem például az itt tanult pénzügyi ismereteknek, a termék-életciklus görbének, a kockázatelemzésnek és a folyamatok kezelésével kapcsolatos ismereteknek. Például néhány éve egy saját online adminisztrációs rendszert terveztünk a párhuzamos feladatok kezelésére, ami a nagyszabású produkcióknál segíti a mindennapokat. Az elméleti alap fontos, ám minél több olyan gyakorlati ismeretre van szükség, amelyekre egy munkaerőpiacra kilépő fiatal az első perctől támaszkodhat.

Loránd: Az egyetem egyben egy lehetőség volt arra is, hogy még tét nélkül, egy „homokozóban” próbáljuk ki magunkat azon területen, ami érdekelt minket. Megkaptuk itt az első pofonokat, amelyek az életre neveltek. Ma már tudom, hogy ebből is tanultam.

vagyunk arra is, hogy tanuljuk az ismeretlent. Ha ezekre nem lennének hajlandók, rövid időn belül akár be is csukhatnánk a boltot. Sosem titkoltam, hogy én nem ezt a szakmát tanultam, így amikor belevágtunk, mindent az alapoktól kellett kezdenem. Cipekedtem, világosítottam és volt, hogy bontottam, takarítottam egy-egy helyszínen. Úgy vélem, hogy ez kellett ahhoz, hogy kellő alázattal tekintsek a szakmára, minél több részletét ismerjem és értékeljem a jelentőségüket. Egyetértek azzal, hogy a kreatív munkának olyan környezetet kell teremteni, amelyben szárnyalhat a fantázia, ám fontos megjegyezni azt is, hogy egy saját vállalkozás egyben óriási felelősség is.

EGYETÉRTEK AZZAL, HOGY A KREATÍV MUNKÁNAK OLYAN KÖRNYEZETET KELL TEREMTENI, AMELYBEN SZÁRNYALHAT A FANTÁZIA, ÁM FONTOS MEGJEGYEZNI AZT IS, HOGY EGY SAJÁT VÁLLALKOZÁS EGYBEN ÓRIÁSI FELELŐSSÉG IS.

Pallag Dániel

Az alumni interjúkat Sneider Zita készítette

A CÍM NEM VÉLETLEN, HISZEN A MŰEGYETEMRE NEM FELTÉTLENÜL A FELSŐ TÍZEZER GYERMEKEI JELENTKEZNEK – ELVÉGZÉSE NEHÉZ, KEMÉNY MUNKÁRA ÖSZTÖKÉL, NEM ADJA KÖNNYEN AZ ELISMERÉST. AKI JÓ EREDMÉNNYEL TELJESÍT, AZ UGYANAKKOR NAGY ESÉLYSEL KERÜL BE AZ ELITBE, AZ ITT SZERZETT BIZTOS ÉS NAPRAKÉSZ TUDÁS, MUNKASZERETET, VALAMINT NEM UTOLSÓ SORBAN A KAPCSOLATI HÁLÓ RÉVÉN.

Az egyetem TQM minőségfilozófiája egyre inkább támaszkodik a vevőnek tekintett hallgatók véleményének megismerésére. Miért választják a Műegyetemet, mi a véleménye a képzésről az végzetteknek, a munkáltatóknak – az egyetem ismerni szeretné az okokat, mozgatórugókat, hogy egyre jobb programokat kínáljon, hogy minél jobb feltételeket teremtsen hallgatóinak a tanuláshoz.

Az Egyetem jóval a központozított Diplomás Pályakövetési Rendszer (DPR) bevezetése előtt elkezdte felmérni az itt végzetteket. Kérdőíves kutatásaival elsősorban a képzéssel kapcsolatos elégedettségre, erősségekre, hiányosságra koncentrált, hogy a tantervfejlesztésekhez megfelelő véleményeket gyűjtsön, illetve bizonyítsa minden stakeholder számára kiváló minőségét. A felmérések központozítása és a jelenlegi hallgatókra kiterjesztése után – módosítva a központilag kiadott kérdéssorokat - megalkotta

saját, belső rendszerét, mely egyetemspecifikus kérdésekkel egészíti ki a pályakövetést. Néhány évvel később a gólyák véleményének kikérésével gazdagította hallgatóktól származó információit, hogy tisztábban lássa az elvárásokat, és javíthassa marketingstratégiáját. A következő fejlesztési lépcső a munkáltatók véleményének kikérése, amihez jó mintát nyújt a Műegyetemi Állásbörzén évente kétszer megjelenő, száznál is több kiállító cég, melyek a felhasználók igényeit közvetítik.

Tavaly a Hallgatói Szolgálati Igazgatóság egységesítette a kérdőíveket, úgy alakítva ki azokat, hogy ahol lehet, ott azonos kérdéseket kapjanak a leendő, jelenlegi és volt hallgatók, munkáltatók, hogy az egyetem vezetése az intézményfejlesztéshez még pontosabb információkat kapjon. Jövőre a középiskolások körében is elindítja a felméréseit, hogy az egyetem pályaaorientációs politikája már a köznevelésben formálhassa a diákok szemléletmódját, alapozva az egyetem és a tanulók elvárásaira egyaránt.

Az alábbiakban a végzettek körében készült legutóbbi felmérés fontos eredményeit ismertetjük. A cikkben kitérünk az elsősők és a munkáltatók körében legutóbbi végzett kutatásokra is.

A VÉGZETT HALLGATÓK PÁLYAKÖVETÉSE

A felsőoktatási intézmények jogszabályban előírt feladata, hogy az abszolutóriumot, diplomát szerzettek a munkaerőpiacon utókövessék. A BME-n ez a kutatás 1997-ben indult, majd 1999-től évente készül el a végzettek pályakövetéséről szóló elemzés.

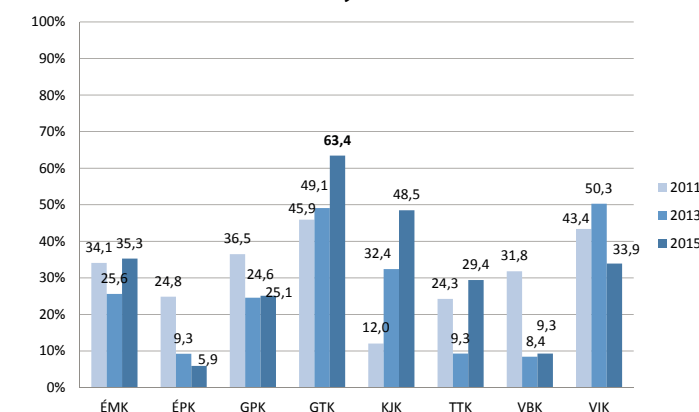
A Műegyetemen a Hallgatói Szolgálati Igazgatóság (HSZI) az országos keretrendszerben, a Diplomás Pályakövetési Rendszerben (DPR) végzi e felmérést. A kutatás célja, hogy képet adjon az egyetem és a hallgatók munkaerőpiaci sajátosságairól, illetve, hogy időbeli trendeket, változásokat ábrázoljon, ezzel irányvonalat adva a jövőbeli fejlesztésekhez. Az országos eredmények a Felvi honlapján érhetők el (<https://www.felvi.hu/felsooktatasiimuhely/dpr>).

A legutóbbi, 2016 tavaszán készült elemzés során a 2011-ben, a 2013-ban és a 2015-ben végzett, magyar állampolgárságú hallgatók körében vehettek részt a felmérésben, akik osztatlan egyetemi képzésben, alapképzésben és mesterképzésben szereztek abszolutóriumot vagy diplomát. A kérdőívet kitöltők száma évről-évre növekszik, amely nagyban segíti a minél pontosabb eredmények létrejöttét.

FŐÁLLÁSÚ MUNKAVISZONY MÁR HALLGATÓKÉNT

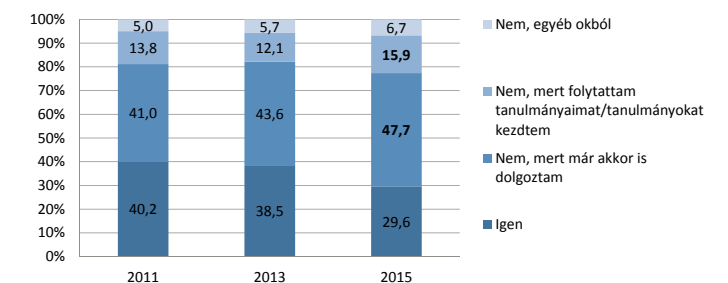
A statisztikából látható, hogy a hallgatók egy jelentős része még egyetemistaként elhelyezkedik. A 2015-ben, a GTK-n végzett válaszadók 63,4%-a rendelkezett már főállású munkaviszonnyal az abszolutórium megszerzésekor, amely jóval a hazai átlag fölötti eredmény. A 34 felsőoktatási intézmény részvételével 2015 tavaszán végzett felmérés (2016 őszén publikált) zárótanulmányában ugyanez a mutató 43,6 százalék. A BME saját bevételein és hallgatóin keresztül is intenzív és kölcsönösen jövedelmező kapcsolatot ápol a munkaerőpiaccal, nem meglepő, hogy a hallgatók egy része már „lábon elkél”, azaz hallgatói jogviszonya mellett – leendő szakmájával összefüggő – munkát vállal.

Az abszolutórium megszerzésekor főállású munkaviszonnyal rendelkezők (%)

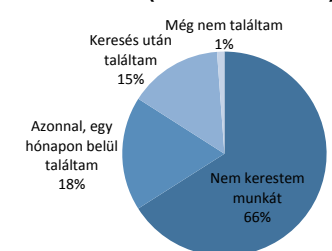
Az abszolutórium megszerzésekor érvényben lévő munkaviszony a legtöbb kar esetében többnyire határozatlan idejű munkaviszonyt jelent. A hallgatók legnagyobb része álláshirdetésen keresztül jutott szóban forgó munkájához vagy a munkáltatónál jelentkezett.

Az abszolutórium megszerzése után közvetlenül keresett-e munkát? (%)

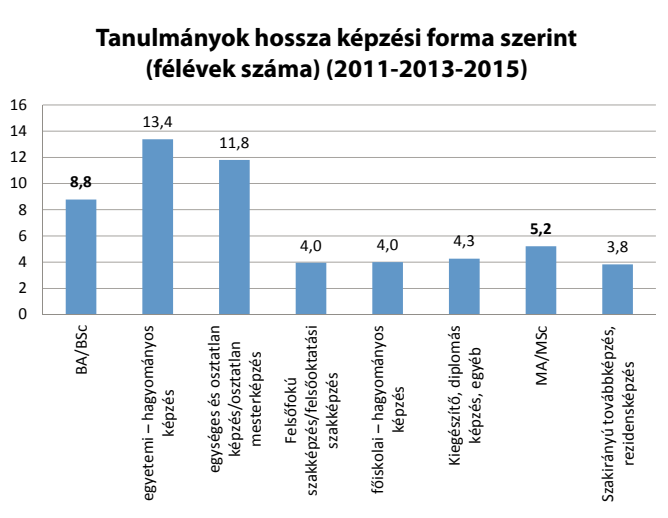
A végzetteknek több mint a fele nem keresett munkát végzés után, leginkább azért, mert már rendelkezett munkával, illetve kisebb arányban a tanulmányok folytatása vagy más okok miatt. Ez az eredmény az országos átlaghoz (43%) képest jóval kedvezőbb, különös tekintettel a 2015-ben végzettekre, ahol a hallgatók kevesebb, mint 30 százaléka kezdett azonnal álláskeresésbe.

Az abszolutórium megszerzése után talált-e munkát? (2011-2013-2015)

A munkát keresőknek több mint a fele (18%) azonnal, egy hónapon belül talált munkát, másik része (15%) pedig keresés után szintén elhelyezkedett. Mindössze a válaszadók 1%-a számolt be arról, hogy keresett, de a felmérés idején még nem talált állást (véltethetően a 2015-ben végzettek közül).

Részben a fent tárgyalt, a tanulmányok alatt megkezdett munkavállalás következménye lehet, hogy a képzési idő számos hallgató esetén 1-2 félévvel hosszabbá válik. A munkavállalás természetéből fakadóan lassítja a tanulmányokkal kapcsolatos haladási sebességet, emellett pedig a jogszabályok is lehetőséget nyújtanak a „hosszabbításra”. A BA/BSc esetében a végzettek a karonként 6-7 félév helyett átlagosan 8-9 félév alatt szerzik meg alapszintű végzettségüket. Az MA/MSc képzésnél is megfigyelhető csúszás: négy félév helyett a hallgatók átlagosan több mint öt félév alatt jutnak el az abszolutóriumig.

KIEMELKEDŐ JÖVEDELEM

A lenti táblázat a 2015-ben végzett személyek jövedelmét mutatja: az átlagos nettó kereset a VIK-en végzettek esetében a legmagasabb (302 ezer Ft). Emellett az összegyetemi átlag is jóval 200 ezer forint fölötti.

A 2015-ben végzettek előző havi nettó keresetének átlaga karonként (Ft)

	ÉMK	ÉPK	GPK	GTK	KJK	TTK	VBK	VIK	BME együtt
Átlag	190,69	194,23	267,73	231,14	252,81	229,47	221,68	302,38	247,40

Az átlagokat vizsgálva további fontos kérdés, hogy vajon a BSc-t és az MSc-t végzők fizetése eltér-e egymástól. A következő táblázatok a 2015-ben végzettek előző havi nettó átlagos keresetének részletesebb adatait szolgáltatják.

A 2015-ben végzettek előző havi nettó átlagos keresetének részletes adatai BSc és MSc képzésre bontva, évfolyamonként

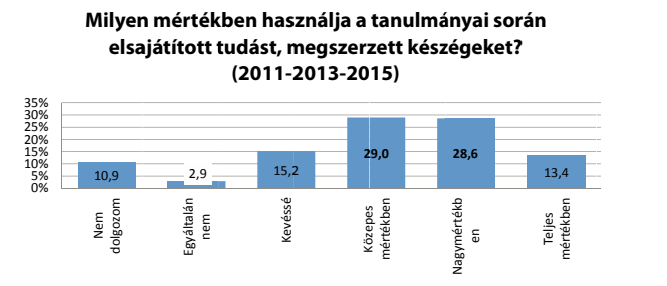
2015	BA/BSc	MA/MSc
ÉMK	184,63	199,57
ÉPK	298,59	166,86
GPK	179,61	287,10
GTK	196,37	162,55
KJK	215,64	280,87
TTK	144,83	249,71
VBK	168,34	232,98
VIK	234,27	342,83

Össességében megállapítható, hogy (műegyetemi) mesterképzésben részt venni jó befektetés, a magasabb szintű végzettség általában nagyobb jövedelmet is jelent.

A korábban már idézett, 2016-os országos felmérésen az önbevalláson alapuló adatok szerint a Magyarországon elhelyezkedett frissdiplomások havi nettó átlagjövedelme 189 250 forint. Ezen belül a 2014-ben végzettké 172 520 forint. Ezeket az összegeket a műegyetemi átlag jóval meghaladja, kockázat nélkül jelenthető ki, hogy az itt végzettek már életpályájuk elején többnyire kiemelkedően sikeresek a munkaerőpiacon.

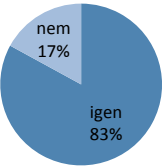
MEGSZERZETT TUDÁS VS. VALÓSÁG

A végzett hallgatók saját megítélésük alapján közepes mértékben (29%), illetve nagymértékben (28,6%) használják tudásukat, melyet az egyetemen sajátítottak el. Öröndetes, hogy már a pályakezdők esetén is csaknem 60 százalék azok aránya, akik közepes, vagy annál nagyobb mértékben hasznosítják Műegyetemen megszerzett tudásukat.

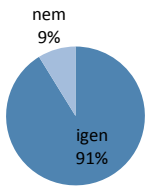

Ennek nyomán nem meglepő, hogy végzettek 83%-a választaná ismét a Műegyetemet, ha most felvételizne, azaz mindössze 17%-uk jelentkezne más egyetemre. A válaszadók 91%-a ajánlaná a BME-t másoknak is. Összegezve elmondhatjuk, hogy a szigorú és magas szintű tanulmányi követelmények ellenére a BME vitathatatlanul népszerű a végzettek körében, hiszen úgy látják, a befektetett munka itt megtérül.

Ha most felvételizne, a BME-t választaná? (2011-2013-2015)

Ajánlaná-e másoknak a BME-t? (2011-2013-2015)

MIT GONDOLNAK AZ ELSŐÉVESEK?

A Műegyetem - ahogy említettük - a már felvett, elsőéves hallgatók oktatással kapcsolatos preferenciáit, igényeit is felméri. A kutatás eredményei egyfelől a műegyetemi diploma elvárt értékeit mutatják, másfelől fontos kiindulópontot jelentenek a fejlesztési irányok kidolgozásához.

Az alapképzésre felvett hallgatók válaszai alapján – hosszú évek óta - a legfontosabb tényezőnek az „értékes és jól hasznosítható diploma” bizonyult. Szintén fontos szempont volt a „szakma iránti érdeklődés”, illetve az oktatás „színvonala”. Az alapképzésre felvett hallgatók 77%-a gondolja úgy, hogy a mesterképzést a BME-n szeretné folytatni.

Fontos eredmény, hogy a frissen felvett hallgatók szerint a Műegyetem továbbra is őrzi az oktatás kiemelkedő színvonalát, az ideérkező fiatalok tisztában vannak azzal, hogy mi a legfontosabb jellemzője az Egyetem képzéseinek. Ezek után nem meglepő, ha a frissen felvetteknek minden képzési szinten az a legfontosabb, hogy a „gyakorlatban jól használható, korszerű ismeretekkel” gazdagodjanak, és hogy „nagy tudással rendelkező, jó oktatók” tanítsák őket.

ÉS A MUNKÁLTATÓK?

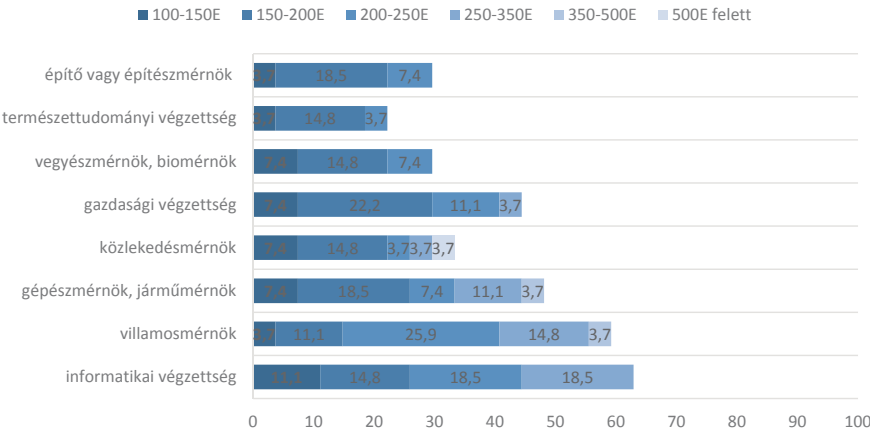
A BME HSZI 2016 tavaszán végezte legutóbbi felmérését a Műegyetemi Állásbörze kiállítói körében, figyelemmel arra, hogy a műegyetemi hallgatók felkészültségével, a velük szembeni elvárásokról leginkább tőlük várhat releváns információkat. A munkáltatók megkeresésével tehát a munkaerőpiac másik oldalának elvárásai is jobban megismerhetővé, felhasználhatóvá válnak. A kutatás eredményeként állítható, hogy a műegyetemi diploma a cégek között is népszerű, elégedettek az itt végzett alkalmazottak szakmai felkészültségével.

A kutatás megerősíti a végzettek közötti felmérés eredményét, azt, hogy a Műegyetemen végzettek havi nettó átlagbére a pályakezdők átlagánál magasabb, egyes szakmákban kiugró.

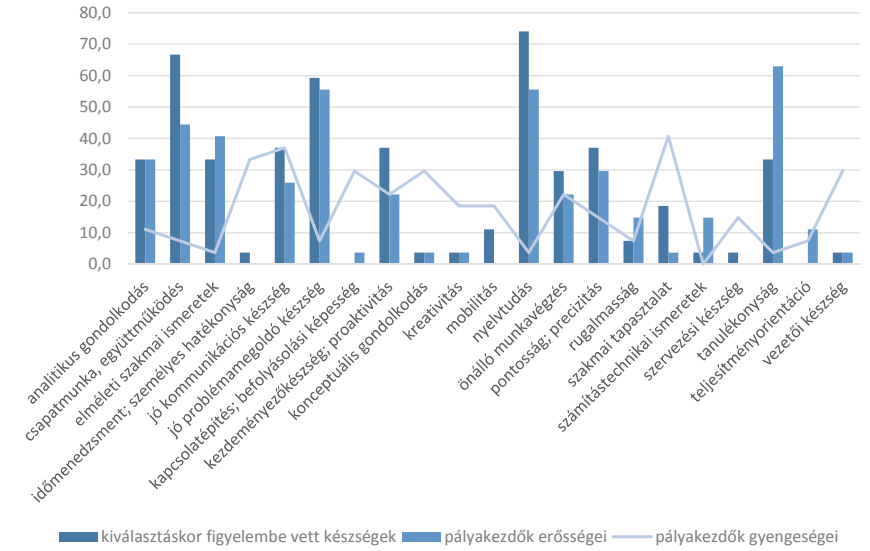
A munkáltatói igények és a végzett hallgatók készségei jól illeszkednek, különösen az analitikus gondolkodás, a jó problémamegoldó készségek területén nagy az összhang az elvárások és a készségek között.

A felmérések köre a tervek szerint tovább bővül a középiskolás célcsoport előzetes elvárásainak megismerésével. Az így összesen öt kutatás (középiskolások, gólyák, éppen hallgatók, végzettek, munkáltatók) remélhetően megfelelő támpontot ad az intézményfejlesztési elképzeléseknek, illetve a visszacsatolások közvetlenül is segítik a képzésekért felelős szakbizottságok, egyetemi vezetők munkáját. Nem utolsó sorban a fenti kutatások hiteles és biztató képet adhatnak mindazoknak, akik a Műegyetem képzéseiről, azok színvonaláról kívánnak információt szerezni – a középiskolásoktól kezdve a versenytársakon át a foglalkoztatókig.

Pályakezdők várható nettó havi átlagbére (%)

Munkáltatók igényei és a hallgatók készségei (%)

Jászai Zsuzsanna, Menyhárt Emese, Szabó Tibor

AZ INERCIANYOMATÉK EGY KOMOLY DOLOG

BESZÉLGETÉS SCHERER PÉTERREL

Scherer Péter

Jászai Mari-díjas magyar színész

Felsőfokú tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetemen végezte 1981–1987

Scherer Péter Jászai-díjas színész 1987-ben diplomázott a Műegyetem Építőmérnöki Karán. A tanult szakmája mellett a hivatására is itt talált rá, hiszen egyetemistaként lett a Szkéné Színházban működő Arvisura Társulat tagja. Az egyetemi évekről, a Vásárhelyi Kollégium B-szárnyáról és a mértéktartás fontosságáról beszélgettünk a Szkéné büféjében.

Mérnöként végeztél, de nem dolgoztál a szakmában. Mit őriztél meg ezekből az évekből? Szűken vett szakmai dolgokra nem emlékszem, de bármikor tudok öt olyan szakkifejezést

mondani, ami alapján úgy tűnik, hogy mégis megmaradt valami. Szerencsére vannak olyan barátaim, akiket fel tudok hívni, hogy milyen könyveket kell megnézni.

Viszont az egyetem adta azt a mentalitást, azt a szemléletet, ami ma is jellemző rám, a két lábon állást a világban. Tudom azt, hogy az inercianyomaték egy komoly dolog. És azt is, hogy amikor az egységerő átmegy a kéttámaszú tartón, mondjuk a hídon, akkor arra nyíróerő is hat, és amikor a legnagyobb. Ezt nem lehet elfelejteni, de már nem tudnék

ilyeneket kiszámolni vagy fölrajzolni. Sőt, ha megnézném a megoldást, akkor se biztos, hogy el tudnám magyarázni. Amikor mérnökként próbálok definiálni magam, akkor a régi egyetemi barátaim erősen kacagnak.

Milyen volt akkoriban hallgatótnak lenni a Műegyetemen?

A Vásárhelyi Koliban laktam, a Drönkben reggeltől estig buli volt. Voltak rockkoncertek, jazz-teázók. Emlékszem a Vásárhelyi Napokra, az almatáborra, az R-klubra. Más egyetemek gólyabáljaira is átmentünk, mert a Műegyetemre kevesen jártak lányok. Fantasztikus bulik

voltak nálunk is, másutt is, a vegyészkaron, építészkaron, villanykaron.

A Koli B épületében, a 2. emeleten alapítottunk egy kávézót Babcsán Gábor barátommal, a B Kávézót, ahová irodalmi esteket szerveztünk. Másfél évig futtattuk mi, aztán szerencsénk volt, elsősők laktak a kávézóval szemben, ők megszerették, '87-ben átadtuk nekik, továbbvitték, és már harminc éve működik folyamatosan. Tavaly tavasszal kaptunk is egy kedves meghívást ide, beszélgettünk az alapításról. Az akkori bútoraink fele is ott van még, és azóta bevezették a vizet.

A B Kávézó ma

Még egyetemista voltál, mikor elindult a színészi karriered. Hogyan sikerült összehangolni a színházi munkát a tanulmányokkal?

Egyáltalán nem volt könnyű, sok segítséget kaptam a barátoktól. Az egyetemen nagyon kellett tanulni, nagyon észnél kellett lenni, nem lehetett levezsgázni úgy, hogy semmit sem tudsz. Az a kevés, amiért megadták a kettést, az is sok volt. Én egy év szalajtással fejeztem be az egyetemet, úgy mondtuk akkoriban, hogy főmérnöki szakon végeztem.

Az oktatók mennyire tartották számon, hogy a Szkénében játszol?

A tanárok és a BME-s diákok sem nagyon jártak a Szkénébe, csak elvétve. Nem volt jellemző, hogy megbeszélték volna, holnap mi lesz a műsor. Nagyon sok program volt, a színháznak

nem volt akkora mágnes. Mikor elkezdtem az egyetemet, én tudtam, hogy van Szkéné, de én eleve jártam is színházba. Ez egy bölcsészgondolkodású hely volt. A mai napig, ha a villamoson megszólít valaki, hogy láttá A Mester és Margaritát, zömében az ELTE-re járt, bölcsészkarra. Akkoriban

„AZ EGYETEMEN NAGYON KELLETT TANULNI, NAGYON ÉSZNÉL KELLETT LENNI, NEM LEHETETT LEVIZSGÁZNI ÚGY, HOGY SEMMIT SEM TUDSZ.”

a másik, talán legfontosabb műhely a Szkéné mellett az Egyetemi Színpad volt az ELTE-n. Szerintem a mostani vezetés sikere, hogy a BME-s diákok elkezdtek a Szkénébe járni.

Nézőként milyen darabokra emlékszel?

Nagyon jó programok voltak, részt vettem bohócfesztiválon, a Fintorontón és a nemzetközi mozgásszínház-találkozón (IMMT). Regős Pali bácsi és Regős Jancsi (Regős János, a Szkéné volt igazgatója, és az édesapja, a színház akkori művészeti vezetője - a szerk.) szervezték, szenzációs társulatokat hoztak ide Dániától Dél-Amerikáig.

Az Arvisurától (akkor még Tanulmány Színház) láttam az Aristophanész madarai című előadást, amiben később játszottam is, és láttam a Dürnematt-darab, az Újrakeresztelők egy első verzióját, amit velem együtt még kétszer csinált meg a rendező. Mindig azt érezte, hogy benne maradt valami. Mindkét előadás nagyon tetszett, nagyon különlegesnek tartottam. Még itt játszott Kelemen József is, aki aztán felvételt nyert a Színire, és most Kaposváron az egyik vezető színész.

Sok izgalmas embert láttam és sok izgalmas esemény történt, a Tanulmány Színházon kívül voltak más előadások is.

Hogyan váltál nézőből társulati taggá?

Nem itt, hanem egy ELTE-s alkotótáborban találkoztam személyesen a társulattal 1984-ben. Egy barátom a Műegyetemről ment át fizikatanári szakra az ELTE-re. Ő hívott át az alkotótáborba, Csillebércre, ahol szenzációs programok voltak. Több

felajánlotta, hogy az ősszel induló stúdiószínházhoz felvételi nélkül csatlakozhatunk. Robin Lacus, Zboray Antónia és Pintér Gábor volt a három társam. Gabi eggyel alattam járt a Műegyetemre. Ő szintén az első pillanattól deklarálta, hogy színházzal akar foglalkozni. A BME-re, az építőkarra járt egyébként Mihályfi Balázs is, innen vették fel a Színire. Káel Csaba évfolyamtársam volt, az utolsó évet filmrendező szakon már a Színin járta, ezért később szerzett diplomát.

Mi volt a Szkénében a legmeghatározóbb szereped?

A Mester és Margaritában Pilátus. Az első verzió is nagy siker volt, ebben egy kis szerepet kaptam, Lihogyejevet, akit hamar elreptetnek Jaltába Wolandék. Aztán egy évig nem tudtuk játszani, mert a Korovjov szerepét játszó Kelemen Józsit felvették a Színire, őt viszont nem lehetett hirtelen helyettesíteni. Egy év után Reinhardt Pisti kapta meg a szerepet, aki egyébként az orvosi pályát hagyta ott ezért.

A B Kávézó ma

Innentől játszottam Pilátust tizenhárom éven át, a kétezres évek elején hagytam abba.

Mondhatjuk, hogy a Szkéné társulata az Arvisura volt?

Inkább úgy mondanám, hogy volt egy időszak, amikor az Arvisura előadásai adták a Szkéné fősodrát. Ez a társulat volt az elsődleges házigazda, ahogyan később a Pintér Béla Társulat. Legalább öt évig párhuzamosan 6-7 előadást játszottunk. Mind teltházas volt: Szentivánéji álom, Magyar Elektra, A Mester és Margarita, Suryakanta király története, Szávitri, ez két hindu stílusú mese, és a Piszkos Fred, a kapitány. Ebben a hatos-hetes repertoárban nagyon sokféle színházat talált a közönség, és a maga módján mind sikeres is volt.

Hogyan ért véget az Arvisura-

korszak?

Az Arvisura bomladozása egybeesett egy véletlen (vagy nem véletlen) mázlival: 1994-ben belekerültem egy Szentivánéji álom több mint egy évig tartó próbafolyamatába, amiben Mucsi Zolival együtt játszottunk. Csányi János volt a rendezője a darabnak, ami egy ún. szerveződött előadás volt Először az Új Színház Stúdiójában mutattuk be, ott játszottuk több mint egy évig, aztán átvittük a Bárkába. Elképesztő siker lett, kiváló kritikai visszhangja volt, sok díjat nyertünk. Ezt a sikert nem lehetett nem észrevenni színházi szinten. Zolival a mi párosunk innen indult, és mindkettőnknek elképesztő új lehetőségek nyíltak meg vele. Leforgattam életem első nagyjátékfilmjét, a Sztracsatellát, egy évvel később pedig Szomjas György filmjét,

forrás: Nézőművészeti Kft.

forrás: Nézőművészeti Kft.

a Gengszterfilmet Zolival, páros szerepben. Ezért a szerepért kaptuk 1999-ben a Filmkritikusok Díját megosztva. A következő évben pedig jött az első Jancsó-film.

A Szentivánéj olyan spektrumot nyitott, aminek utána kellett mennem, el kellett jönnöm a társulattól. Jöttek a filmek, elkezdtek a tévébe hívni, elkezdtem rádiózni, szinkronizálni. Azokon túl, akiket innen vettek fel a főiskolára, talán én voltam az első, aki be tudott kerülni a mainstream körforgásba ebből a közegből.

Ez a darab hozta el a Színész I. képesítést is...

A Magyar Színészakadémiának elnöke akkor Jordán Tamás volt. Sokan mondták nekem, hogy a Színész I-et most kell megszereznem, a Szentivánéji álom alatt. Be is adtam a kérvényt a kamarához. Nem sokkal később maga Tamás hívott fel személyesen. Azt mondta: „Figyelj, Péter, öten vagyunk ebben a bizottságban. Az ötből hárman láttuk a Szentivánéjt, és egyöntetűen úgy döntött a bizottság, hogy mindenféle megnézés nélkül neked ezt megadjuk. A vizsgadíjat pedig elengedjük.” Nagyon szép gesztus volt.

Mikor csatlakoztál a Krétakörhöz?

’97-től 5-6 évig tartott a Bárka időszaka. A vége felé Schilling Árpád elhívott a Krétakörbe, amit föl akart bővíteni nyolcszereplős társulattal 13 főre. Árpádot is az Arvisurából ismertem, innen vették fel a Színíre. Tudtam, hogy nagyon tehetséges ember, egyetemi vizsgájában is szerepeltem. Főleg az idősebb generációból hívott színészeket, többek között Gyabronka Józsefet, Csákányi Esztert, Mucsi Zolit és engem. Mindannyian leszerződünk, és 2002-től 2008-ig bejártuk a fél világot a Hazámházám, a Sirá(j), a FEKETEország és a Mizantróp című előadásokkal. Jöttek a Mundruczó-darabok, A Nibelung-lakópark és A jég. Röpülés volt a szó szoros és átvitt értelmében is, metafizikai szempontból is repültünk.

Mi előzte meg a saját társulat, a Nézőművészeti Kft.

alapítását?

Amikor Árpád a Krétakört, mint repertoárszínházat megszüntette, illetve produkciós műhellyé alakította, mi Mucsi Zolival és Katona Lacival már játszottuk a háromszereplős darabunkat, a Nézőművészeti Főiskolát a tatabányai színház égisze alatt. Jeleztük Árpádnak, hogy ő leveheti a műsorról, de mi játszani akarjuk tovább. Így is lett, egy idő után pedig összeadtuk a pénzt és megvásároltuk a jogait Tatabányáról, mert ezt korábban a Krétakör nekik adta el. Miután megvettük a saját ötletből született előadásunkat, ami saját, Tasnádi Istvánnal közösen írt szöveg felhasználásával készült, egy jogász barátunk segítségével létrehoztunk hozzá egy nonprofit közhasznú kft-t. Így tudunk produkciókat létrehozni, menedzselni és futtatni. Így született a Néző Kft. Jelenleg tizenkét darabunk van, ebből öt ifjúsági. Komoly repertoár, megyünk fesztiválokra is, a fővárosba is, vidékre is. Az ifjúsági darabokat mind én rendezem.

Honnan jött, hogy elkezdted rendezni?

Volt egy nagy történetem, a Klamm háborúja a Kolibri Színházban. Ez egy monodráma, egy tanár szétesésének története. Sok díjat kaptam érte itthon és külföldön. A mai napig játszom, viszem iskolákba is. A darab kapcsán Gyulay Eszter (a Nézőművészeti Kft. művészeti vezetője - a szerk.) egyszer megkeresett, mert drog-témában szüksége lett volna egy darabra, de nem talált megfelelőt. Javasolta, hogy mi ketten írjunk valamit közösen. Megtaláltuk Kovács Krisztiánt, aki alkatra kiválóan hordozza azokat a stigmákat, amiket egy drogozóhoz szokás képzelni. Közös fejlesztésből, improvizációból, szakértőkkel való egyeztetésből, szakirodalmi kutatások alapján elkészült A gyáva című előadásunk, amivel szintén díjakat nyertünk. Már több mint 330 előadásnál járunk. A gyáva hozta az utána következőket, a Vakságot, az Ady/Petőfit, valamint A kézmosás fontosságáról, a T és a Soha, senkinek című darabokat. Közösen írtuk, fejlesztettük a szövegüket, így már adta magát, hogy én rendezzem ezeket is. A Szkénében is látható, nagyobb lélegzetű darab, az EztRád története úgy kezdődött, hogy A kézmosás fontosságáról című előadásunk zenéi nagyon megtetszettek nekem. Ezeket Molnár Guszti és Katona Lacka írták közös ötletelés nyomán. Arra gondoltam, hogy csinálhatnánk belőle egy zenés darabot. Végül Guszti és Parti Nóri közreműködésével egy hatszereplős, szkeccses történetet raktunk össze, így jött létre az EztRád.

A színház mellett szinkronizálsz, játékfilmekben, kereskedelmi tévében is szerepelsz, például a Válogatásokban.

Igen, most forgattuk le a harmadik évadot a nyáron, november elején mutatják be ezt a tíz részt.

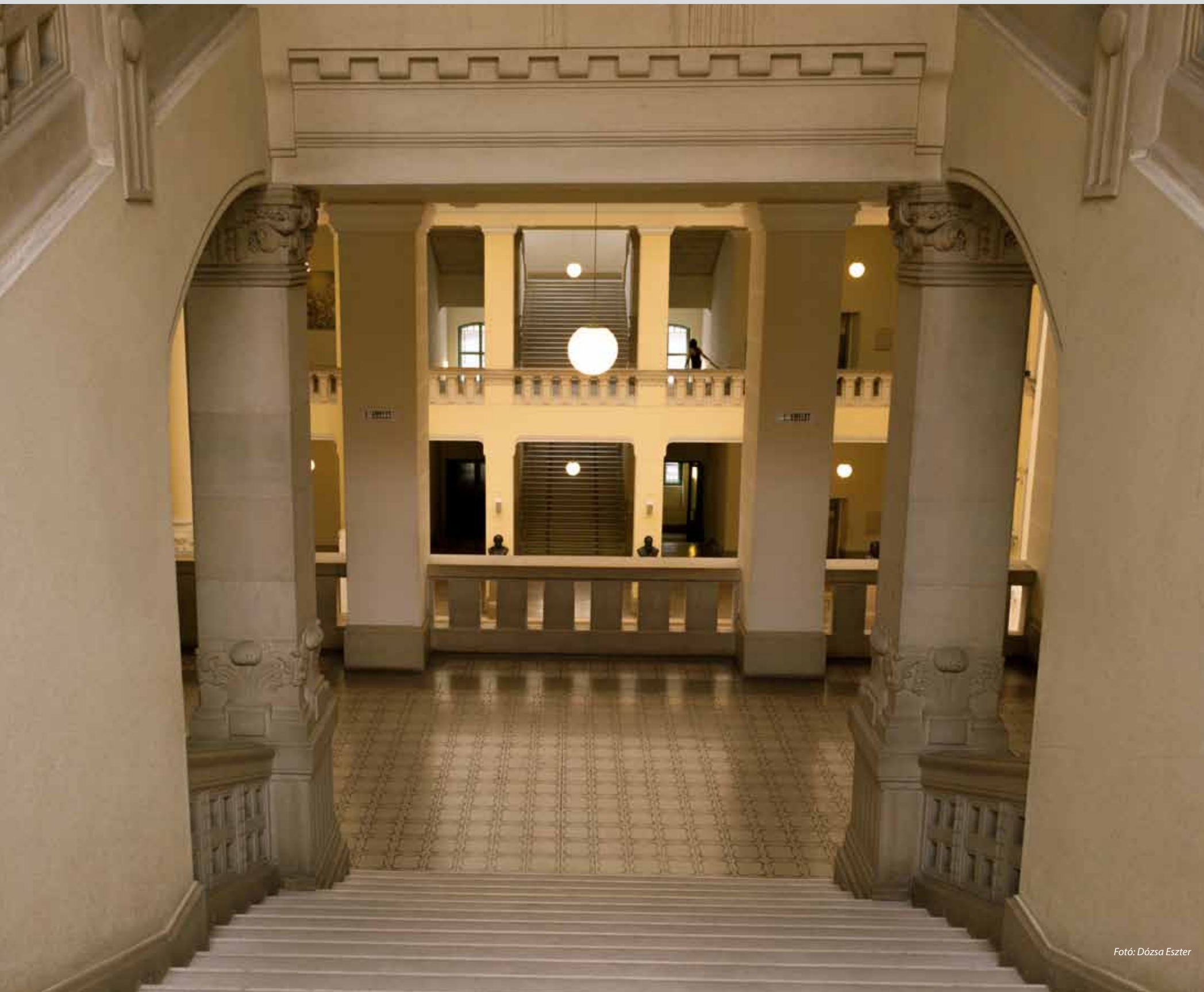
A színházon kívüli műfajokban is abszolút hiteles vagy, ez nem sikerül mindenkinek. Lehet ebben tudatosnak lenni?

Nagyon örülök, ha ezt gondoljátok, bár ezzel biztosan nem ért egyet mindenki. Viszont mindenhol és mindenkinek nem lehet megfelelni. A saját mércémnek akarok megfelelni, a mértéktartást nagyon fontosnak tartom. Hívtak főzőműsorba, szombat esti műsorokba, de valamire nemet kell mondani. Nem biztos, hogy rosszul jönnek ki belőle, de saját magamat már nem szeretném ott látni. Vízgafilmre viszont nem mondok nemet, ennek bele kell férnie. És ha az utcán kérnek tőlem egy szelfit, azt sem utasítom vissza. Nagyon örülök az emberek szeretetének.

Ficzek Zoltán, Jászai Zsuzsanna

GENERÁCIÓK A MŰEGYETEMEN

Fotó: Dózsa Eszter

A HAIDEGGER CSALÁD NÉGY GENERÁCIÓJA TANULT, VÉGZETT, OKTATOTT A MŰEGYETEMEN 1905-TŐL KEZDŐDŐEN MÁIG. CSALÁDJUKBAN APÁRÓL FIÚRA ÖRÖKLŐDÖTT AZ A SZEMLELET, HOGY ÉRTÉKNEK TEKINTIK AZ ITT TANULÁST. A CIKK A CSALÁD ÁLTAL RENDELKEZÉSRE BOCSÁTOTT ANYAGOK ÉS A NAGYBÁCSI-APA-FIÚ TRIÓVAL FOLYTATOTT BESZÉLGETÉS ALAPJÁN KÉSZÜLT.

HAIDEGGER ERNŐ (1888-1945) 1905-ben iratkozott be az egyetem gépészkarára (az ő édesapja, Haidegger Ödön jómódú üzletember volt, maga a család 1846-ban vándorolt Magyarországra, előbb Temesváron, majd a ma szerbiai Nagybecskerekben éltek). Tanulmányait végül a müncheni társintézményben fejezte be, amelynek érdekes története van. Másodéves hallgatóként valami olyan ügybe keveredett, amely hátrányos lehetett Wittmann Ferencre, a Fizika Tanszék professzorára, így amikor nála vizsgázott, a professzor „Á, maga az!” felkiáltással fogadta, majd egy megválaszolhatatlan kérdés feltevését követően közölte, hogy amíg ő professzor, addig ne számítson mérnöki diplomára. Így Münchenben szerezte meg gépészmérnöki diplomáját, majd 1933-ban a műszaki doktori (Dr. Ing.) képesítést. Ezek honosítása után oktatóként újra bekapcsolódott a Műegyetem életébe: az 1940-es években magántanárként energiapolitikát, energiatermelést oktatott. Kapcsolatban állt a korszak kiemelkedő ipari-gazdasági vezetőivel és sok feladatot vállalt a szakmai (köz-)életben, ő vezette például azt a bizottságot is, amelyet a Magyar Mérnök és Építész Egylet, illetve a Magyar Mérnöki Kamara létesített a mérnökképzés reformjának kidolgozására. A családi emlékezet szerint rendkívül szorgalmas, aktív, rendszerető és széles látókörű ember volt, és azok közé a mérnökök közé tartozott, akik magas szintű közgazdasági tudással és érzékkel is rendelkeztek.

A 35 éves Ödön és családja
Fia, Ernő itt 11 éves, a kép jobb szélén ül. Ő volt az első műegyetemista a családban.

Két fia, Géza és Ernő szintén a Műegyetemre jelentkeztek: **HAIDEGGER GÉZA (1919-2004)** 1937-ben lett a gépészkar hallgatója, a ma Münchenben élő **HAIDEGGER ERNŐ (1926-)** pedig 1943-ban vették fel a vegyészkarra.

Géza azonnal bekapcsolódott a diákság közösségi életébe: az akkor működő Hungária Magyar Technikusok Egyesülete újságjának főszerkesztője, illetve a rangos társadalmi eseménynek számító Mérnökbál egyik szervezője volt. Ennek köszönhetően már nagyon fiatalon megismerkedett az egyetem és nagy vállalatok vezetőivel. Diplomázása után az iparban helyezkedett el, előbb tervezőmérnökként, majd mérnök-külkereskedőként. Tartós külföldi kiküldetést is vállalt (az interjúban megkérdezett Géza fia például Pakisztánban járt iskolába). A műszaki oktatásba – igaz, nem a Műegyetemen, de – ő is bekapcsolódott, az akkori Kandó Kálmán Főiskola levelezős diákjait tanította.

A több mint 90 évesen is jó egészségnek örvendő Ernő 1943-ban lett műegyetemi hallgató. Mint mondta, a családi beszélgetésekben gyakran szerepelt az egyetem, bátyjának már kamaszként segített a mérnökbálok szervezésében. „Nem volt kérdés, hogy ide jöjjenek” – fogalmazott, hozzátéve, hogy akkor az egyik legkeresettebb szakma volt a vegyészmérnöki. „Az egyetemi státus elnyerése úgy történt, hogy a dékán, aki akkor Csűrös Zoltán volt (az egyetem későbbi rektora), kézfogásával egyetemi polgárrá fogadta a delikvenst. Én borzasztó zavarban voltam, mert az előző napokban két diófa termésének összegyűjtésében segédkeztem és ennek következtében kezeim sötétbarna színűek voltak” – emlékezett vissza első hallgatói élményére. A kezdetektől belevetette magát a közösségi életbe, amelynek „eredményeképpen” Vajda Ödön professzor és édesapja egy társaságban való találkozásakor kiderült, hogy a vegyipari gépek tanára nem sűrűn látta őt előadásain. Ernő bácsinak ezt követően komoly beszélgetése volt édesapjával... Egy másik szigorú oktatójához kapcsolódó történet, amikor 1944 áprilisában, az első budapesti bombázások idején egy évfolyamtársa rávette, hogy menjenek el vizsgázni Gépelemek tantárgyból Vörös Imre professzorhoz, annak ellenére, hogy nem voltak felkészülve. Remélték ugyanis, hogy a professzor „az események folytán biztosan meg lesz hatva és engedékeny lesz. Nem volt megvárva, kirúgott, így aztán valamikor júniusban kellett utóvizsgáznom” – emlékezett vissza Haidegger Ernő, akinek tanulmányait 1945-ben rövid amerikai hadifogság is megakasztotta, amikor Ausztriában teljesített egyetemi munkaszolgálatot. Végül 1948-ban diplomázott, majd az iparban helyezkedett el. Rendkívül összetartó évfolyama volt, összesen 36-an szereztek diplomát, és az akkor kiépített társadalmi hálójuk messzemenőig megmaradt, a háború utáni helyzet pedig még jobban összekovácsolta őket. 1952-ben az akkori Kémiai Technológiai Tanszéken tanársegédként helyezkedett el, ahol oktatói ténykedésén túl kutatási munkát végzett. Számos eljárást dolgozott ki, ennek révén valósult meg például a szorbit és a dinitrogénoxid narkotizálószer ipari gyártása. Azt tapasztalta, hogy néhány éves távolléte alatt az egyetemen döntő változás ment végbe a kommunista diktatúra kiépülésével párhuzamosan. 1956-ban ő is részt vett a hallgatók által szervezett nagygyűlésen, illetve az október 23-i felvonuláson. 1958-ban azonban, származására és nagy jóvedelmére hivatkozva,

megkapta felmondását, amelynek valódi indoka inkább a megfélemlítés, a közkedvelt személyiségek eltávolítása tt. Ezt követően kutatóintézetben, majd minisztériumban helyezkedett el. 1966-ban szerzett műszaki doktori képesítést. 1971-ben egyik külföldi kiküldetéséből nem jött vissza, ezért „hazatérés bűnös megtagadásának büntette miatt” börtönre és vagyonelkobzásra ítélték, amelyet 1993-ban semmisítettek meg. Haidegger Ernőt 1996-ban a Vegyészmérnöki Kar Kari Tanácsa tiszteletbeli tagjává választotta, 2003-ban Varga József érmet kapott, 2013-ban pedig átvehette vasdiplomáját, amelyet jövőre rubinra válthat. Mindkét fia a müncheni Műegyetemen végzett, az idősebbik szintén vegyészmérnök, a fiatalabb pedig geológus. Ernő bácsi 2008-ban több mint 100 oldalon vetette papírra műegyetemi emlékeit egykori évfolyamtársai segítségével, akik közül ma már csak hárman élnek.

Hat Haidegger – hat mérnök
Felső sor balról-jobbra: Ernő III, (München Uni), Ákos (MU),
Tamás (BME), Géza II (BME)
Alsó sor balról-jobbra: Ernő II (BME), Géza I (BME)

HAIDEGGER GÉZA (1954-, a 2004-ben elhunyt Géza fia) számára is természetes volt a Műegyetemre történő jelentkezés. 1978-ban szerzett villamosmérnöki, majd 1982-ben mérés technikai szakmérnöki oklevelet a BME-n (2002-ben pedig doktori fokozatot nyert itt). Hallgatói életére visszaemlékezve elmondta, hogy akkor érkezett meg az első lézerberendezés az egyetemre, ő pedig rögtön jelentkezett az ezzel kapcsolatos munkákra, sőt már az első félévben TDK-ztak is ebből. Péceli Gábor akkori tanársegéd (később a BME egyetemi tanára, majd rektora) javaslatára szakmai rendezvények szervezésében és egyesületi munkában is részt vett, amely később is megmaradt. Bevallása szerint sok elismerést, hazai és külföldi kapcsolatot köszönhet ennek tevékenységének. Oktatói közül Buócz Gyulát emelte még ki, aki „rávezetett arra, hogyan kell felkészülni egyetemi hallgatóvá, majd mérnökké válni”, valamint Ozsváth Pétert, aki „a szakma szeretetére, a mérés technika tiszteletére tanította meg.” 1978-ban kezdett el dolgozni a SZTAKI-ban, jelenlegi munkahelyén, ahol több ipari vezérlőrendszer fejlesztésében vett részt, illetve irányította azok kutatását, valamint olyan oktatóközpontot alakított ki, amelyben a gyártásautomatizáláshoz világszabványként

kidolgozott kommunikációs platformot oktatnak és implementálnak. Géza szintén részt vesz a műegyetemi oktatásban a gépész- és a villamoskaron, többek között ipari vezérlések és adathálózatok, robotizált szerelés, intelligens szenzorok témakörökben. Elődeihez hasonlóan kiterjedt szakmai-közéleti tevékenységet is magáénak tudhat: több hazai és külföldi egyesület tagja, illetve konferenciák szervezőbizottságában dolgozik.

A legidősebb Haidegger
Ernő II és Géza II Ernő bácsi 90. születésnapján

Fia, **HAIDEGGER TAMÁS (1982-)** szintén a VIK-en szerezte diplomáit (2006: villamosmérnök MSc, 2008: egészségügyi mérnök MSc, 2011: PhD). Mint mondta, számára az első pillanattól világos volt, hogy robot- és orvostechikával szeretne foglalkozni, így a BME jól bevált, nagy hagyományokkal rendelkező képzését választotta. Édesapjához hasonlóan másodéves korában bekapcsolódott a szakmai tevékenységbe, így a MAVE - Magyar Villamosmérnök- és Informatikus-hallgatók Egyesülete szervezetének munkájába (ők kezdték például a 24 órás programozó-verseny szervezését). Korán az IEEE tagja is lett (jelenleg a magyar szekció alelnöke és a nemzetközi robotikai szakosztály vezetője). Tamás szerint kb. 60–40 százalékos arányban sajátította el a BME-n szerzett szakmai tudás mellett azt a mentalitást, hozzáadott értéket, műszaki vezetéstechnikát és projektmenedzsment szemléletet is, amely meghatározó részét képezi az életének, mindennapi munkájának. Tanárai közül többek között Arató Péter professzorra emlékszik vissza hálával, aki a nem szigorúan szakmai dolgokban is segítette, de szakmai vonalon is sok támogatást kapott tőle, valamint Harmat Istvánra, akitől mérnöki precizitást tanult. Érdeklődés egyébként, hogy édesapja doktori értekezését Benyó Zoltán professzor bírálta, aki Tamás témavezetője is volt. Tamás nevéhez fűződik a BME-ről indult, világsikert elért „Hand-in-Scan” nevű innováció, amely a kézsterilizálás ellenőrzését és oktatását szolgálja. Fiatal kora ellenére széles hazai és nemzetközi kutatási és projektmunka tapasztalata van. Tucatnyi orvostechikai és innováció-menedzsment tréning résztvevője és mentora, egy évet pedig vendégkutatóként dolgozott a neves Johns Hopkins Egyetemen. Tamás jelenleg az Óbudai Egyetem docense és egy néhány hónapos kisbaba édesapja.

A Haidegger-család egybehangzó véleménye szerint automatikusan felkeltették gyermekeik érdeklődését a műszaki problémák iránt, hiszen az életük minden területét áthatja a pragmatikus gondolkodás, mindig a miért, a hogyan érdekelte őket. A három egykori műegyetemista úgy érzi, hogy át tudták adni/megkapták a szakma szeretét is.

A BME jövőjével kapcsolatban hárman háromféle tényezőt emeltek ki. Haidegger Ernő örömmel értesült arról, hogy az elmúlt években számos pozitív fejlemény történt a nők mérnöki pályákra, így a Műegyetemre vonzása érdekében, így azt kívánja, minél több lány legyen mérnök. Haidegger Géza a korábban jobban összekovácsolódott, ma is összejáró diákcsoportokat hiányolja, a szűkebb tankörökből összeállt, élethosszig tartó barátságokat. A jelenlegi oktatásban nehezen állnak össze ezek a társak, szegényebbek az emberi kapcsolatok, ezért kellene többet tenni, vélekedik. Haidegger Tamás szerint multidimenziós lett a világ, amelyben nem lehet csak mérnöki tudással jó mérnöknek lenni. A társadalmi elvárásokat, a gazdasági-jogi-politikai világ ismeretét fontos lenne még inkább a képzési programokhoz illeszteni, a

A legfiatalabb díjazott Haidegger
Tamás 2014-ben kapott Gábor Dénes-díjat a Hand-in-Scan szabadalomra alapozott start-up vállalkozás létrehozásában való közreműködéséért, valamint az eszköz nemzetközi szintű elterjesztéséért és sebészrobotikai eredményeiért. A képen Palkovics László államtitkár és Gyulai József akadémikus társaságában látható a díj átvételekor.

szakmai–emberi értelemben valóban vezető, döntéshozó szerepet betöltő mérnökök képzéséhez szükséges minőség megszerzésében az egyetemnek támogatnia kell a hallgatóit.

Batalka Krisztina főlevéltáros, levéltárvezető (BME Levéltár)

A SOROZAT FOLYTATÁSÁHOZ VÁRJUK TOVÁBBI MŰEGYETEMISTA GENERÁCIÓK JELENTKEZÉSÉT!

FELKÉSZÍTŐ NAPOK

KÉSZÜLJ VELÜNK AZ ÁLLÁSBÖRZÉRE!

KARRIER

jelentkezés, programok:
allasborze.bme.hu/fn

KARRIERÉPÍTÉS
LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE!

MŰEGYETEMI
ÁLLÁSBÖRZE

PREZENTÁCIÓ

ÖNISMERET

TRÉNING

GRAFOLÓGIA

ÖNÉLETRAJZ

KARRIERTERVEZÉS

PRÓBAINTERJÚ

STRESSZKEZELÉS

VEZETŐI KÉSZSÉGEK

ASSESSMENT CENTER

ÖNÉRVÉNYESÍTÉS

BÉRTÁRGYALÁS

AZ R ÉPÜLET TÖRTÉNETE

A nemrég megújult oroszlánszobrok így néztek ki az 1950-es évek közepén, amikor egy villamosmérnök hallgatónk lovagolt egyikükön. Fotó: BME Levéltár (Tajthy Tihamér 1952-57-es VIK hallgató gyűjtése. A BME Levéltár kiemelten fontosnak gondolja volt hallgatóink emlékeinek összegyűjtését, közkinccsé tételét).

AZ OROSLÁNOKKAL ŐRZÖTT „R” ÉPÜLET

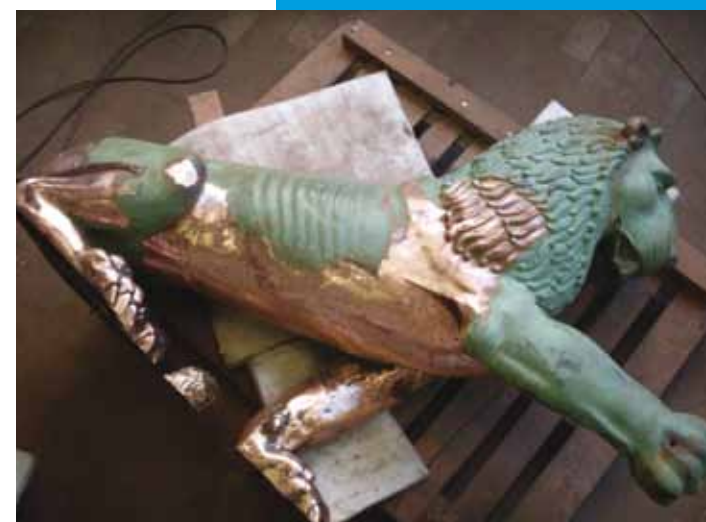
TÖBB MINT HAT ÉVTIZEDE NYITOTTA MEG KAPUIT A MŰEGYETEM EGYIK SZOCIALISTA-REALISTA ÉPÍTÉSZETI STÍLUSÚ ÉPÜLETCSOPORTJA. KÖZTÜK A „RAJZTERMI”, MA MÁR „R” JELŰ ÉPÜLET, AMELY A TANÓRÁK MELLETT A HALLGATÓI SZOLGÁLTATÁSOK OTTHONA ÉS A DIÁKOK KÖZÖSSÉGI TALÁLKOZÓHELYE LETT.

Megváltozott erőviszonyok és több hallgató 1945 után

Az épület története a II. világháború végéhez nyúlik vissza, amikor az „oroszfelszabadítás” után átalakult a hazai politikai, oktatási, gazdasági és kulturális élet, szovjet mintára formálták az addigi rendszert. A nehézipart központilag és mesterségesen fejlesztették, amelyhez több mérnökre és műszaki szakemberre volt szükség, ám a háború előtti oktatási rendszer már képtelen volt kiszolgálni ezt a megnövekedett igényt. A központi kormányzat szakegyetemek létrehozásával, egyetemi karok leválasztásával és a hallgatói létszám drasztikus növelésével próbálta orvosolni a problémát, és

megfelelő kínálatot nyújtani a megnövekedett mérnök-keresletre. Míg a Műegyetemre 1946 és 1949 között körülbelül 3.500 hallgató járt, addig 1953-1954-ben ez a szám már több mint 14.000 volt. Bevezették a „numerus politicus” intézményét is, amely előírta, hogy paraszt- és munkáscsaládok gyermekei a származásuk miatt előnyt élvezzenek a felvételi eljárásban.

A század eleji, eredetileg fele ennyi tanuló befogadására képes épületek már nem tudták kiszolgálni az igényeket. Egyre zsúfoltabbak lettek az előadások és a gyakorlatok, a tanszéki konzultációkat emiatt gyakran a folyosókon tartották. A helyzetet egy 1951-ben kezdődő, többéves építkezési hullám oldotta meg. Ekkor jött létre a történelmi kampusz négy épületből álló szocialista-realista stílusú épületegyüttese: a „T” (tanszéki), a „H” (hadmérnöki) és a „G” (gépgyártás-technológia) épületek, majd a sorban utolsóként az „R” (rajztermi) épület. (Egyesek szerint az épületek betűjelei a „Rákosi, Tudás, Haladás, Előre” szavak kezdőbetűi, ám ez az állítás mindössze városi legenda, hivatalos okiratban nem nyert bizonyítást. Az „E” épület nevében a betűjel az „elektromosság” szót takarja, ma ez az épület az Idegen Nyelvi Központ fő bázisa.)

Elkészül a szocialista-realista épületegyüttes terve

Az épületegyüttes első terveit Rimanóczy Gyula és Kleineisel János építészmérnökök készítették el 1950-ben. A létesítmények külsőleg magukon viselik a szocialista-realista stílus jegyeit, amelyeket az adott kor minden építésének alkalmaznia kellett. A folyamatosan változó tervszámok miatt az épületegyüttest több alkalommal újratervezték. Helye a Műegyetem rakpart és az ún. „Kettőskereszt”, ma Egry József utca mentén húzódó egyetemi telekrész volt. Az építkezéseket végül 1951-ben kezdték, és a jelentősen megnövekedett hallgatói létszám miatt az 1952/53-as tanévre tervezték a kapunyitást és használatba vételt.

Az építés első üteme 1951-ben kezdődött meg a „T” és a „H” jelű épületek kivitelezésével: a T épület pincéjébe műhelyt, raktárakat, a földszinten kétszobás portás lakást és egy tanszéket, az 1-5. emeleteken tanszékeket és nagy műhelyt helyeztek el. Hasonló volt a „hadmérnöki” (H) épület, amelynek földszintjén két 25 fős rajztermet, egy tanszéket és két nagy laboratóriumot terveztek. A felsőbb emeleteken tanszékek, rajztermek és nagyméretű laboratóriumok kaptak otthont.

Csúszásokkal kezdődött meg a „rajztermi” épület kivitelezése

Az „R” épület alapozásához 1952 júniusában kezdtek hozzá, ám a munkálatokat a Duna magas vízállása hátráltatta. Ekkor ásták ki az előadói épületszárny alapját is, amely sohasem épült meg. A kiásott terület jelentős részét betemették, másik részét néhány évvel később a „D” jelű épület Duna-parti szárnyának kivitelezésekor hasznosították. Bár az „R” épület használatba vételét a többi épülethez hasonlóan legkésőbb az 1952/53. tanév kezdetére tervezték, ám a munkálatok csúsztak, így a műszaki átadás-átvétel csak 1955 szeptemberében történt meg. Eredetileg 65 kis- és nagyméretű rajztermet, 2 átképzős tanfolyami termet, tanulmányi és felügyeleti szobákat, a földszinten 400 fő befogadására alkalmas éttermet terveztek, továbbá két 450 fős auditorium előkészítő helyiséget, tanári szobával, előcsarnokkal és 1500 főt kiszolgáló ruhatárral. Később a megszüntetett tanulókörök helyén három tanszék és az 1970-ben odatelepített atomreaktor helyiségeit alakították ki.

A HELYZETET EGY 1951-BEN KEZDŐDŐ, TÖBBÉVES ÉPÍTKEZÉSI HULLÁM OLDOTTA MEG. EKKOR JÖTT LÉTRE A TÖRTÉNELMI KAMPUSZ NÉGY ÉPÜLETBŐL ÁLLÓ SZOCIALISTA-REALISTA STÍLUSÚ ÉPÜLETGYÜTTES: A „T” (TANSZÉKI), A „H” (HADMÉRNÖKI) ÉS A „G” (GÉPGYÁRTÁS-TECHNOLÓGIA) ÉPÜLETEK, MAJD A SORBAN UTOLSÓKÉNT AZ „R” (RAJZTERMI) ÉPÜLET.

Forrás
KáTé: A BME Gépészmérnöki Kar
hallgatói lapja 2016. októberében
megjelent száma („Az 1956-os
forradalom emlékére”)

Dr. Keszei Pál: A Budapesti Műszaki
Egyetem telepítéstörténete
(Budapest, 1971)

A restaurálás képei:
Laczák Géza és Zidarics Ilona

Szocreál képzőművészet

Az „R” épület főbejáratát őrzi két zászlórudat tartó oroszlán, amelyeket Borsos Miklós szobrászművész készített. Az itáliai román kor művészeti hatásait mutató, vörösrézlemezről kalapált szobrokat 2016-ban Laczák Géza és Zidarics Ilona ötvösművészek újjátették. A főként rongálásból származó károk miatt jelentősebb felújítási munkálatokat kellett elvégezni, mint például a hiányzó farkak és fül rekonstrukcióját, a mancsok, fülek és az oroszlánok testén lévő repedések javítását, illetve a vékony szerkezeti vastagságok miatti erősítéseket a szobrokon és a plinthosokon (magyarul talapzat, talplemez). A betonnal kiöntött szobrok súlya jelentős, műhelybe szállításukhoz és mozgatusukhoz darut és egyéb emelő berendezéseket kellett igénybe venni. Az alkotásokról nem került elő eredeti tervanyag, mindössze a zászlótartó kialakításának építészeti terve, amelyen a meglévő oroszlánoktól teljesen eltérő szobrok terve látható. A felújításkor rekonstruálták e zászlótartó rudak eredeti terveken szereplő díszítményeit, és a talapzat kőburkolatát is ekkor újjátették meg.

1954-től Csúcs Ferenc szocialista-realista alkotásai is díszítik az „R” épületet: domborművei az udvar felőli bejáratnál, míg a rakparti bejárat körül figurális domborművei és dekoratív kapudomborművei láthatók.

A hallgatói szolgáltatások és a közélet központja

Az épület több évtizede a hallgatóknak nyújtott szolgáltatások és a hallgatói közélet fontos színtere volt. Itt található a Központi Tanulmányi Hivatal (KTH) és a Hallgatói Szolgáltatási Igazgatóság (HSZI) is. Az egyetemi vezetésben fontos szerepet betöltő Kancellária intézményének egy része szintén ebben a létesítményben található. Itt alakították ki egy évvel ezelőtt a műegyetemi hallgatókat, dolgozókat és akár külső érdeklődőket is fogadó imatermet.

Fél évszázadig működött az épületben az R-klub nevű közösségi helyiség, találkozóhely is. Kiemelkedő időszak volt az 1960-70-es évek, azaz a hazai klubmozgalom virágkora. Zenélt itt a Benkó Dixieland Band, a Sebő együttes, Cseh Tamás és Berki Tamás is. Itt kezdte meg működését a Déry János által vezetett Bakelit lemezklub. A klubban két zongora is volt, amelyen a diákok gyakorolhattak. Az esti időszakban előadó- és színházi esteket, próbákat tartottak, újabb időkben itt léptek fel a Dumasínház meghívott előadói. A klubban rendeztek egész évfolyamnak szóló eseményeket, és olyan baráti összejöveteleket, amelyekre a kollégiumi szobák, albérletek, lakások nem voltak alkalmasak.

Sneider Zita

Fotó: Szabó Zsolt

HSZI AKADÉMIA

HALLGATÓI
SZOLGÁLTATÁSI
IGAZGATÓSÁG

WWW.HSZI.BME.HU

ISMERETTERJESZTŐ ELŐADÁSOK

MINDEN TAVASSZAL ÉS ŐSZEL

ÉN Márka

FELESLEGES ÖNREKLÁM VAGY A SIKER TITKA?

A VÁLLALATI MARKETING KÍNÁLTA ESZKÖZÖKET ÉS MÓDSZEREKET BÁTRAN ALKALMAZHATJUK SAJÁT KARRIERÜNK (ÚJRA)POZICIONÁLÁSÁHOZ. AZ ÉN Márka TUDATOS ÉPÍTÉSE FONTOS SEGÍTSÉGET JELENTHET SZAKMAI ÉS ÜZLETI CÉLJAINK ELÉRÉSÉBEN. CSODASZERRŐL AZONBAN NINCS SZÓ, A TUDÁS, A TELJESÍTMÉNY ÉS AZ ÖNISMERET TOVÁBBRA IS ALAPVETŐ FONTOSSÁGÚ.

A széles körben ismert, ám általában pontatlanul értelmezett „márka” kifejezés nem azonos a termékkel, a márkanévvel, a védjeggyel és a logóval sem. Utóbbiak objektíve létező dolgok, a márka viszont kizárólag a vásárlók fejében található. Akkor jön létre, amikor a fogyasztó egy adott termékre vagy szolgáltatásra gondol. Ezek lehetnek tényszerű („rózsaszín szalaggal van átkötve”) vagy érzelmi alapú („ez nagyon romantikus”) észlelések egyaránt.

A jó hír az, hogy ezek az észlelések folyamatosan és tudatosan építhetők, alakíthatók. A jól megtervezett, erős márka megkülönböztet és kiemel a versenytársak közül.

A klasszikus marketing logikáját követi az ismert mondás, mely szerint az én márka az, amit mások mondanak, amikor kilépünk a szobából. A téma egyik hazai szakértője, László Móni hangsúlyozza: az én márkázás nem önreklám vagy nyomulás, hanem egy folyamat, mely során legfontosabb szakmai és személyes tulajdonságainkat tudatosan és következetesen kommunikáljuk, mások számára láthatóvá tesszük. A folyamat eredményeként elismert szakemberekké válunk, akik kisebb energiával szerezhetnek munkát, izgalmas feladatot.

Napjainkban egyre többen módosítanak hivatást, a klasszikus pályáivék, a „nyugdíjas állások” ritkábbak lettek. A váltások során különösen fontos, hogy mit tudnak rólunk mások, azaz mennyire erős az én márkánk.

László Móni szerint a személyes márka nem döntés kérdése: ha mi nem írjuk meg a történetünket, megteszik helyettünk mások. Az pedig nem biztos, hogy hasznunkra válik.

Hogyan építkezzünk tudatosan?

Az én márkáépítés első lépése az önismeret. Határozzuk meg, kik vagyunk, mit kínálunk, mit tartunk fontosnak, miben vagyunk jobbak, mint a többiek. Ennek módszere a fejben átgondolástól kezdve, a listaíráson át egészen a személyes SWOT-analízis készítéséig egészen változatos lehet.

Belső motivációink tisztázásához érdemes meghallgatni Simon Sinek klasszikus előadását (lásd keretes írásunkat): „Az emberek nem azt veszik meg, amit csinálsz; azért veszik meg, amiért csinálsz.”

Amint eredményre jutunk, annyi dolgunk van csupán, hogy pontos és következetes kommunikációval mindezeket mások tudomására hozzuk. Az én márkánk megjegyezhető, hihető és látható legyen - Nagy Krisztina Nevek harca című kötetének ez a legfőbb üzenete.

Bár mostanában hajlamosak vagyunk kizárólag online eszközökben gondolkodni, az én márka kommunikációja ennél sokkal több fronton zajlik. Mondhatjuk úgy is, hogy minden szakmai (és nem szakmai) interakció az én márka építésének terepe.

Milyen eszközöket használjunk?

Az átgondolt metakommunikáció, öltözködés, önéletrajz és névjegykártya mellett hasznos megtanulni, hogyan mutatkozunk be frappánsan 5, 20 és 120 másodpercben. Érdemes hiteles anekdotákkal alátámasztani rátermettségünket, és személyesen részt venni szakmai eseményeken. Használjuk tudatosan a közösségi médiát (beleértve a LinkedInt is) és a blogokat. Ha pedig ennél is nagyobb ívű a mondanivalónk, írjunk könyvet. Az online és offline eszközök mellett a kapcsolatépítés éppúgy elengedhetetlen.

A lényeg, hogy én márkánk minden apró részletével önazonosak maradjunk. Folyamatként tekintünk a márkáépítésre, amely szakmai életünk részévé válva sosem zárul le, csak esetleg átalakul.

Népszerű, 2009-es előadásában Simon Sinek menedzsment-szakértő egy egyszerű, de hatékony modell mutat be az inspiráló vezetésről, a belső motiváció jelentőségéről.

Az elmélet szerint az általában szokásos, kívülről befelé irányuló gondolkodásunk, cselekedeteink, kommunikációnk soha nem lehet annyira sikeres, mint a belülről kifelé kommunikáló, ihletett szervezeteké, vezetőké.

Az emberi elme az egyértelműtől szeret haladni az elvontabb felé. A munkánkkal, terveinkkel kapcsolatos 'mit-hogyan-miért' kérdések sorrendjét is ez a gondolkodásmód határozza meg. Sinek az Apple, Martin Luther King és a Wright fivérek sikerén keresztül mutatja be, hogy mindenki számára hasznos volna megfordítani a fenti sorrendet, és először azon gondolkodni, valójában miben hiszünk, mi a célunk, miért kelünk fel reggelente. Ezután már csak annyit kell tenni, hogy mindezt megmutatjuk a kollégáinknak, az ügyfeleinknek, vállalkozásként pedig más szervezeteknek, hiszen „az emberek nem azt veszik meg amit csinálsz, azért veszik meg, amiért csinálsz.”

Irodalom

László, Móni (2015):

Lehetsz kivételes – Az én márkáépítés alapjai. Kossuth Kiadó

McLaughlin, Jerry: What is a Brand, Anyway?

In: <http://www.forbes.com/sites/jerrymclaughlin/2011/12/21/what-is-a-brand-anyway/> letöltve: 2017. június 23-án

Nagy, Krisztina (2014): Nevek harca. Harmopress Kiadó

Purkiss, John – Royston-Lee, David (2010):

Én márka – Tedd magad eladhatóvá! HVG Kiadó Zrt.

Schawbel, Dan (2012): Én 2.0. HVG Kiadó Zrt.

Sinek, Simon: How great leaders inspire action.

In: https://www.ted.com/talks/simon_sinek_how_great_leaders_inspire_action letöltve: 2017. június 23-án

Jászai Zsuzsanna

„NEM ELÉG CSÖNDBEN LAPÁTOLNI. MEG IS KELL MUTATNI A MUNKÁNK EREDMÉNYÉT MÁSOKNAK. EGY LÁTHATÓ, KÖNNYEN ÉSZREVEHETŐ Márka ÁLTALÁBAN SIKERESEBB, MINT A LEGPROFIBB SZAKÉRTŐÉ, AKIT SENKI SEM ISMER.” (NAGY KRISZTINA: NEVEK HARCA)

BME Kancellária Sport és Szabadidős Létesítmények Igazgatósága

Jelentős változások a BME sportéletében

A BME Kancellária SZMSZ-ének 2015. augusztus 1-jei módosításával, a BME sportlétesítményekkel kapcsolatos üzemeltetési és gazdálkodási jogosultságok a Kancellárián belül működő Sport- és Szabadidős Létesítmények Igazgatóságához (BME Sportigazgatóság) kerültek. Budapest egyik legkomplexebb sportlétesítményét, a BME Sportközpontot, a külső vállalkozóval kötött bérleti szerződés lejárta után szintén a BME Sportigazgatóság üzemelteti, mindezt önfenntartó szervezatként magas színvonalon, a piaci szférához hasonlóan.

A testnevelési órák számára a helyszínt a BME Sporttelep (1117 Budapest, Bogdánfy u. 12.), illetve a BME Sportközpont (1111 Budapest, Bertalan L. u. 4-6.) biztosítja a kizárólag ilyen célból fenntartott 8:30-14:30 közötti időszokban, így a hallgatók az egyetem létesítményein belül számos sportág közül tudnak választani.

A sportlétesítményeket bárki látogathatja. Természetesen a BME Sportigazgatóság a BME hallgatók és dolgozók sportoltatását kiemelten kezeli. Az egyetemi polgárok részére folyamatos kedvezményeket biztosítunk, a pályafoglalásoknál pedig előnyt élveznek az egyetemi és dolgozói verseny-, illetve hobbicsapatok. Büszkeségünk az átlagon felüli, rendszeresen sportoló hallgatói létszámunk.

A BME Sportigazgatóság 2015 óta folyamatosan, sikeresen fejleszti a sportlétesítményeket, amelyeket a következő években is folytatni kívánunk, ezzel biztosítva színvonalas környezetet minél több sportágnak és sportolónak.

Erőfeszítéseinket jól igazolja, hogy létesítményeinkben nemzetközi versenyeket is rendeznek, illetve több élvonalbeli csapat és sportoló edz és készül fel nálunk.

További információ: www.bmesport.hu

BME Sportközpont
BME Sporttelep

KÖZPONTBAN A SPORT BME **SPORTKÖZPONT**

BME SPORTTELEP

HOLLYWOODI FILMESEKET INSPIRÁL A MŰEGYETEMI TÖRTÉNELMI CAMPUS

TÖBB ÉVTIZEDE KEDVELT FORGATÁSI HELYSZÍN A MŰEGYETEM A MOZI-, A JÁTÉK- ÉS A REKLÁMFILMES SZAKEMBEREK, MŰVÉSZEK KÖRÉBEN. NÉHÁNY ALKOTÁSBAN AZ EGYETEM VALÓS TÖRTÉNELMI HELYKÉNT JELENIK MEG, ÁM AKADT, HOGY VATIKÁNI KERTJELENETET FORGATTAK AZ UDVARON.

„Az 1980-as évek közepén érkeztek az első megkeresések a műegyetemi könyvtárhoz. Az egyik első forgatás egy reklámfilm volt, amelyben a könyvtári kölcsönző pultok bankfiókként szerepeltek a jelenetben, amelynek főszereplője emlékeim szerint Szerednyei Béla volt” – idézte fel az első időszakot Liszkay Béla, az Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár (BME OMIKK) főigazgatója, aki a műegyetemi szervezeti egység részéről számos forgatási munkát végigkísért.

A nagyolvasó könyvtárként szerepelt Bereményi Géza 1985-ben bemutatott, „A tanítványok” című filmjében, amelynek főszereplője Eperjes Károly volt. 1999-ben debütált Kamondi Zoltán „Az alkimista és a szűz” című játékfilmje a Műegyetemen. „Karácsony előtt, közel két hétig forgatták a jeleneteket: többek között az egyetemen rendezték be a nagymama lakását, utcai jeleneteket vettek fel gépjárművekkel, e mellett éjszakai forgatás is zajlott.” Liszkay Béla emlékei szerint számos anekdotikus történet fűződik a filmhez. „Az egyik esti jelenetben közel négy órán át próbálták vonyításra bírni a filmben is szereplő kutyát, ám a moziban bemutatott végeredményhez hangmérnöki munkára volt szükség. A forgatás után helyre kellett állítani egy régi kazettás ajtót is, amelyet az egyik mellékszereplő egy félresikerült jelenetben rúgás közben véletlenül összetört” – folytatta az emlékek felidézését.

1999-ben Szabó István „A napfény íze” című magyar-osztrák-német-kanadai történelmi filmdrámája az első külföldi, Műegyetemen forgatott filmprodukciónak volt. A főszereplőt Ralph Fiennes alakította. „Profi stáb készítette a filmet, akik egy olyan művészeknek fenntartott lakóbuszszal érkeztek, amelyet akkoriban még nem lehetett Magyarországon látni. Az elsőre egy hagyományos „kiránduló lakóbusznak” látszó jármű valójában egy távirányításra működő mobil „lakosztály” volt saját háló- és fürdőszobával. A forgatás pontos, részletes menetrend és beosztás szerint zajlott, az előre eltervezett 7:00 és 16:00 óra közötti forgatási időszakot percre pontosan tartották.”

Az esetek többségében korhű és a feldolgozott témához illő kellékekkel rendezik be a kiválasztott helyszíneket, így a vásznon látható jelenetekben jellemzően csak a szemfüles nézők fedezik fel a hétköznapiakban más formában ismert egyetemi helyiségeket. A hazai és külföldi színészek közül forgatott már itt: Sir Anthony Hopkins („A Ritus” 2011), Tom Hanks („Inferno” 2016), Eperjes Károly, Madaras József és Ónodi Eszter.

A könyvtár épületét - elsősorban az előteret, a nagyolvasót és a raktárhelyiségeket - előszeretettel választják a mai napig interjúk, portréfilmek, egyetemi oktatók és tudósok életrajzi filmjeiben szereplő beszélgetések színhelyéül. Kedvelik a protokolláris rendezvényekhez is: „egyetlen éjszaka leforgása alatt rendezte be a könyvtárat egy ünnepi fogadásra a Jaguar autómárkát forgalmazó cég. A vállalat két vadonatúj autómoddellal az előtérben, hármalt a nagyolvasóban helyezett el és mutatott be a partnereinek”.

A FILM CÍME	TÉMÁJA	A FORGATÁSRA IGÉNYBEVETT BME HELYSZÍN	FORGATÁS ÉVE
A rítus (The Rite)	játékfilm	Könyvtár épület nagyolvasó terem és aula, „Sóhajok Hídja” környéke, Központi épület mélyraktár feletti udvari/kerti területe, Bertalan Lajos utcai átjáró, „MM-Mg-Mt” udvar	2010
„Dracula”	filmsorozat	K épület főbejárati csarnok és a Sóhajok Hídja alatti terület K épület főbejárat előtti sárga kerámia-köves felhajtó	2013
„Vodafone”	reklámfilm	Informatika épület, „E” szárny I. emeleti folyosó	2013
„Haction4”	filmsorozat	„R” épület főbejárat, földszinti aula, I. emeleti aula, „R” épület 105 szoba, „R” ép. III. emeleti aula, „H” ép. III. emeleti folyosó, „E” épület főbejárat	2013
„Haction6”	filmsorozat	„J” épület főbejárat, lépcsőfeljáró	2013
„Citibank”	reklámfilm	E épület I. emelet B előadóterem	2013
„Társas Játék 2”	filmsorozat	Q épület főbejárat és aula területe	2013
T-Mobil karácsonyi	reklámfilm	Központi épület földszinti vagy magas-földszinti folyosórész és lift, KF76 sz. előadóterem	2013
„Strike Back 4”	filmsorozat	K épület déli és nyugati szárny alatti -2 pincészet	2013
„Microsoft XBOX”	reklámfilm	Könyvtár épület nagyolvasó és fszt. 6. sz. helyiség	2013
„Tiszta szívvel”	játékfilm	„R” földszinti aula, földszinti folyosó, I emeleti folyosó	2014
„X Company Season II”	filmsorozat	Központi épület melletti kert (az Odoó ház és a Könyvtár folyóirat olvasó közötti terület), R épület aula	2015
„A man in the dark”	játékfilm	Goldmann György téri étterem épülete	2015
„Guilt”	filmsorozat	Központi épület melletti kert a Sóhajok hídja környezetében, Bertalan Lajos utcai MG-ÉL-AE kapunál, CH épület C14 számú udvari bejárat	2015
„Inferno”	játékfilm	Központi épület kertjében az udvaron a Sóhajok Hídjától északra, CH épület főbejárat és folyosója, CH épület II. em. 209. sz. laboratórium	2015
„X Company Season III”	filmsorozat	Központi épület melletti kert (a Sóhajok hídja környéke a Sebzett hős szoborig tartó udvari terület és környéke)	2016
„Viszki” című	játékfilm	Központi épület főbejárat előtti terület	2016
Telekom	reklámfilm	Központi épület melletti kert (a Sóhajok hídja környéke a Sebzett hős szoborig tartó udvari terület és környéke)	2016
„Sultan” című indiai film	játékfilm	Központi épület főbejárat előtti terület	2016
Aranyélet	filmsorozat 2. évad	Középső campus gyalogos sétány területek, R ép. aula fszt. és I. em., R és T épületek közötti I. em. átjáró folyosó, Központi épület F38. sz. és F76. sz. előadótermek, volt 2. sz. tornaterem, fszt. folyosó, F ép. belső udvara	2016
Punnany Massif „Partizán” c. dalához	klip forgatása	Központi épület udvara	2016
1956. Emlékév Spot - „Köszönjük!”		KF76 sz. előadóterem	2016
Abloy zár- és lakat (finn)	reklámfilm	KF76 sz. előadóterem	2017
BMW elektromos autó	reklámfilm	Könyvtár épület	2017

Fotók: PORT.HU

Sneider Zita

NYÍLT NAP AZ MŰEGYETEMEN

EGY NAP, NYOLC KAR

BÁR A KARI NYÍLT NAPOKNAK KÖSZÖNHETŐEN A DIÁKOK SZÁMÁRA EGÉSZ ÉVBEN SZÁMOS ALKALOM KÍNÁLKOZIK A BME KÉPZÉSEINEK MEGISMERÉSÉRE, A NOVEMBERI ÖSSZEGYETEMI NYÍLT NAP MAGASAN KIEMELKEDIK A KÍNÁLATBÓL. EGY NAP, NYOLC KAR ÉS SZÁMTALAN LEHETŐSÉG A TÁJÉKOZÓDÁSRA, A PÁLYAVÁLASZTÁSSAL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK PONTOSÍTÁSÁRA.

Már szeptember elején, a tanév kezdetekor érkeznek megkeresések a középiskoláktól a BME Nyílt Nap részleteivel kapcsolatban. A népszerű programra az ország minden pontjáról érkeznek vendégek. A helyszínek és a regisztráció tekintetében nemrég jelentős megújulási folyamat kezdődött el. Ennek köszönhetően láthatóvá vált, hogy 2016-ban a fővárosból 1617, más településekről 2713 diák érkezett a rendezvényre. A létszám persze csalóka, hiszen nem mutatja a diákokat kísérő pedagógusok és szülők jelenlétét. A szervezők kedvence az az apuka volt, aki tízéves kisfiát hozta el egy ismeretterjesztő előadásra. A Műegyetemet tényleg nem lehet elég korán elkezdeni...

A nagy látogatószám persze nem véletlen, hiszen ez az egy nap van az évben, amikor a BME mind a nyolc karának oktatóival, hallgatóival találkozhatnak a diákok a központi épületben és a campus további helyszínein.

A hagyományos program három fő részből áll. Az ismeretterjesztő előadásokon neves szakemberek, elismert műegyetemi oktatók tartanak izgalmas előadásokat kifejezetten az ide látogató diákok számára. A legutóbbi előadások témáiból szemlélve többek között a szerkezettervezés szépségei, a kvantumvilág csodái, valamint a robotok, autók és robotautók kerültek szóba. A szülők körében mégis népszerűbbek a képzéseket és a felvétellel kapcsolatos elvárásokat ismertető kari tájékoztató előadások, melyeket a délelőtti alkalom után, a nap folyamán későbbi időpontban is megismételnek a karok dékáni hivatalai. Így arra is van lehetőség, hogy az érdeklődők több kar ismertetőjét is meghallgassák. A Nyílt Napon nyomdai formában és elektronikusan is elérhető a Felvételi Katalauz című kiadvány, melyben a Műegyetem aktuálisan meghirdetett képzéseiről, az egyetemi szervezetekről és a hallgatói életéről kapnak ízelítőt a diákok.

A laborlátogatások során a hallgatók mindennapi, aktív munkavégzésének helyszíneit ismerhetik meg a középiskolások. Többek között a BME Oktatóreaktóra is szerveznek látogatást. A Nyílt Nap programja lehetőséget kínál arra is, hogy a diákok a szűken vett tanulmányi tevékenységen túl a mindennapi hallgatói életbe és az öntevékeny körök munkájába is bekapcsolódjanak.

Fotó: BME-VIK, SPOT fotókör (Zolnai László)

A technikai érdekességek kiállításán a kari kutatásokhoz, képzésekhez közel álló érdekességeket, kísérleteket láthatnak a vendégek. Ennek helyszínei a K épület I. és II. emeletei kerengői illetve a campus további épületei: legutóbb az St, a CH, valamint a lágymányosi campus területén található I épület.

A hazai és nemzetközi járműépítő versenyeken mindig nagy sikerrel vesznek részt a műegyetemi csapatok. Ők és járműveik is bemutatkoznak a K épületben, a Műegyetemi Versenycsapatok Közössége szervezésében.

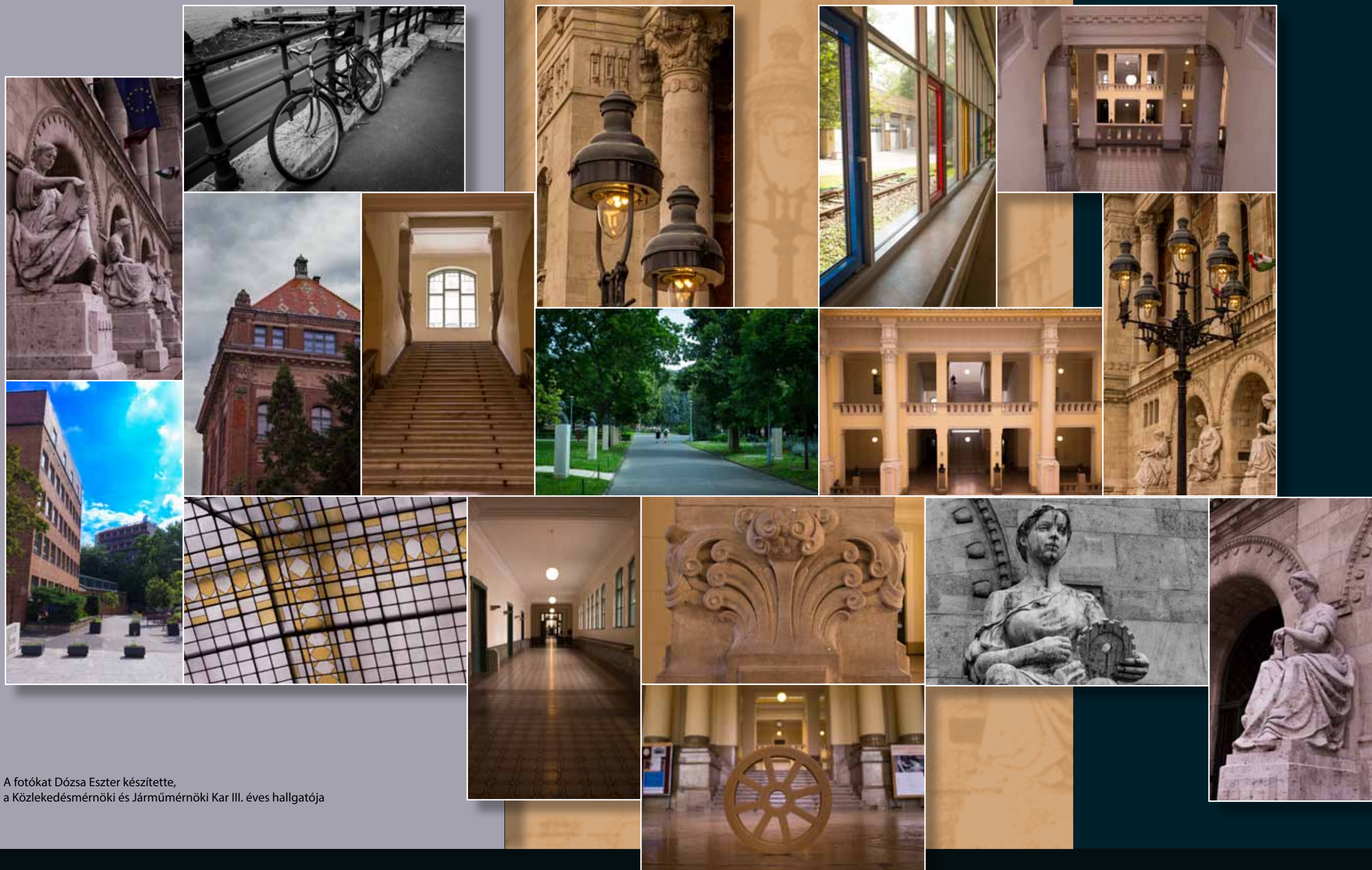
Az Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár (OMIKK) több bejárást is szervez a könyvtár patinás épületébe. Az OMIKK mellett a BME Egyetemi Hallgatói Képvisellel (EHK) és az Idegen Nyelvi Központtal az aulában, a standoknál is találkozhatunk. A sportolási lehetőségekkel pedig a Sportközpontban (ÉL épület) lehet ismerkedni értő szakvezetés keretében.

A rendezvény teljes időtartamában működik a főszervező, a Hallgatói Szolgálati Igazgatóság (HSZI) információs pultja, ahol a regisztráció mellett az aktuális programokról, helyszínekről is lehet tájékozódni. A HSZI egyik fő tevékenysége a műegyetemi hallgatók mentálhigiénés támogatása, készségfejlesztő tréningek, karriertanácsadási folyamatok szervezése és megvalósítása. Ezért szerencsés, hogy ezt az egyetemi szervezetet is megismerhetik az érdeklődők a Nyílt Napon.

A Nyílt Nap megújulása folytatódik, hiszen többek között 2017-ben debütál az aulában a BME új standja, ami először az EDUCATIO Kiállításon, a Hungexpo G pavilonjában mutatkozott be a nagyközönségnek. A következő Nyílt Nap időpontja 2017. november 24-e, ahová a szervezők szeretettel várják az érdeklődő diákokat, szüleiket és tanáraikat egyaránt!

Jászai Zsuzsanna

A fotókat Dózsa Eszter készítette,
a Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar III. éves hallgatója

MEGKÉRDEZTÜK

Egyetemi tanulmányaid végeztével fontosnak tartod, hogy a BME-vel továbbra is tartsd a kapcsolatokat (évfolyamtársakkal, oktatókkal, tanszékekkel stb.)? Ha igen miért érzed ennek szükségét?

Madarász Lajos (VBK, III. évfolyam)
Igen, mindenképpen. Elsősorban az évfolyamtársaim, de persze az oktatóim körében számos barátot szereztem, akikkel a későbbiekben is szeretnék kapcsolatban maradni. A tanáraink közvetlenek, úgy érzem, a jövőben is fordulhatok hozzájuk segítségért, ha szükség lenne rá. Örülök, hogy a tanszéken, ahol kutatok, barátságos, fiatalos a légkör, hiszen így gördülékenyen folyhat a munka. Úgy érzem, itt az egyetemen kívül is hasznosítható tudást kapok. Ezzel szemben az oktatott, hagyományos keretek között számonkért tudásanyag alkalmazhatóságát megkérdőjelezem.

Szakács Zoltán (VBK, doktori képzés)
Fontosnak érzem és mivel épp a doktorimat csinálom, ezért jelenleg is tartom a kapcsolatot az oktatóimmal. Azt, hogy a jövőben ez hogy alakul, még nem tudom, de valamilyen formában biztosan ápolni fogom ezeket az ismeretségeket, hiszen a kapcsolatrendszer elengedhetetlen a szakmában. Általános, hogy a végzett hallgatók egy-egy megoldásra váró problémával felkeresik korábbi mentorukat.

Molnár Judit (VBK IV. évfolyam)
A legtöbb évfolyamtársam már végzett, a napi szintű találkozás hiányában ezek a kapcsolatok megfakultak. Viszont a tanszéken, ahol kutatok, jól érzem magam, a fiatalok és az idősek is közvetlenek, befogadóak. Könnyedén tudok velük beszélgetni bármiről. Ha az egyetemre nem is a tanszékekre szívesen visszajárnék, nem feltétlenül szakmai kérdésekkel, hanem azért mert itt mindenki örömmel lát.

Kerekes Adria Flóra, (ÉSZK, III. évfolyam)
Az építész szakma sok együttműködéssel jár, ezért az évfolyamtársaimmal most és a jövőben is biztosan szoros kapcsolatban leszek. Úgy gondolom, hogy a jelenlegi kutatásomból kialakulhat a valamiféle együttműködés a diplomám megszerzését követően. Sőt azt sem tartom kizártnak, hogy egyszer esetleg külsős tanárként visszatérek, mivel szeretek tanítani, demonstratorként már most is oktatok gólyákat.

Kerti Márton (GPK, I. évfolyam)
Csak elsőéves vagyok, ezért még sajnos nem épült ki olyan stabil kapcsolatrendszer az oktatóimmal, amire támaszkodhatok az egyetem végeztével. Ennek ellenére törekszem rá, mert úgy gondolom, hogy az elhelyezkedés során nagyban segíthetnek az itt szerzett barátságok a hallgatókkal és tanárokkal egyaránt. Jelenleg leginkább a felsőbbévesekkel kialakított kapcsolatból profitálok, mivel ők támogatnak az elénk gördített akadályok leküzdésében. Emellett szerencsés vagyok, mert egy olyan tankörbe kerültem, ami még egy év után is nagyon összetartó. Az évfolyamtársaimmal tanulásban, szórakozásban is egymás mellett állunk és bízom abban, hogy ez nem csak átmeneti.

Összeállította: Tacsikornélia
Fotók: Márton András

Kiadja:
BME Hallgatói Szolgáltatási Igazgatóság

Felelős kiadó:
Nagy Gábor igazgató

Tördelőszerkesztő:
Ficzek Zoltán

Nyomdai kivitelezés:
Komáromi Nyomda Kft.

Borítókép:
Szabó Zsolt

Példányszám: 16.000
Terjedelem: 48 oldal + 4 oldal borító
ISSN: 2416-2086

ALAKÍTSD VELÜNK A JÖVŐT!

Vegyél részt te is a bolygó legnagyobb digitális transzformációjában!

5G CLOUD
BIG DATA
IOT

Tények az Ericsson K+F Központjáról:

Alapításának éve: 1991

Az Ericsson 4 legfontosabb K+F központjának egyike

Stratégiai egyetemi együttműködések

Teljes innovációs láncolat: oktatás–alapkutatás–alkalmazott kutatás–termékfejlesztés

1300 munkatárs, több mint 100 PhD fokozat

Állások:

ericsson.hu/jobs

Kövess bennünket:

ERICSSON MAGYARORSZÁG